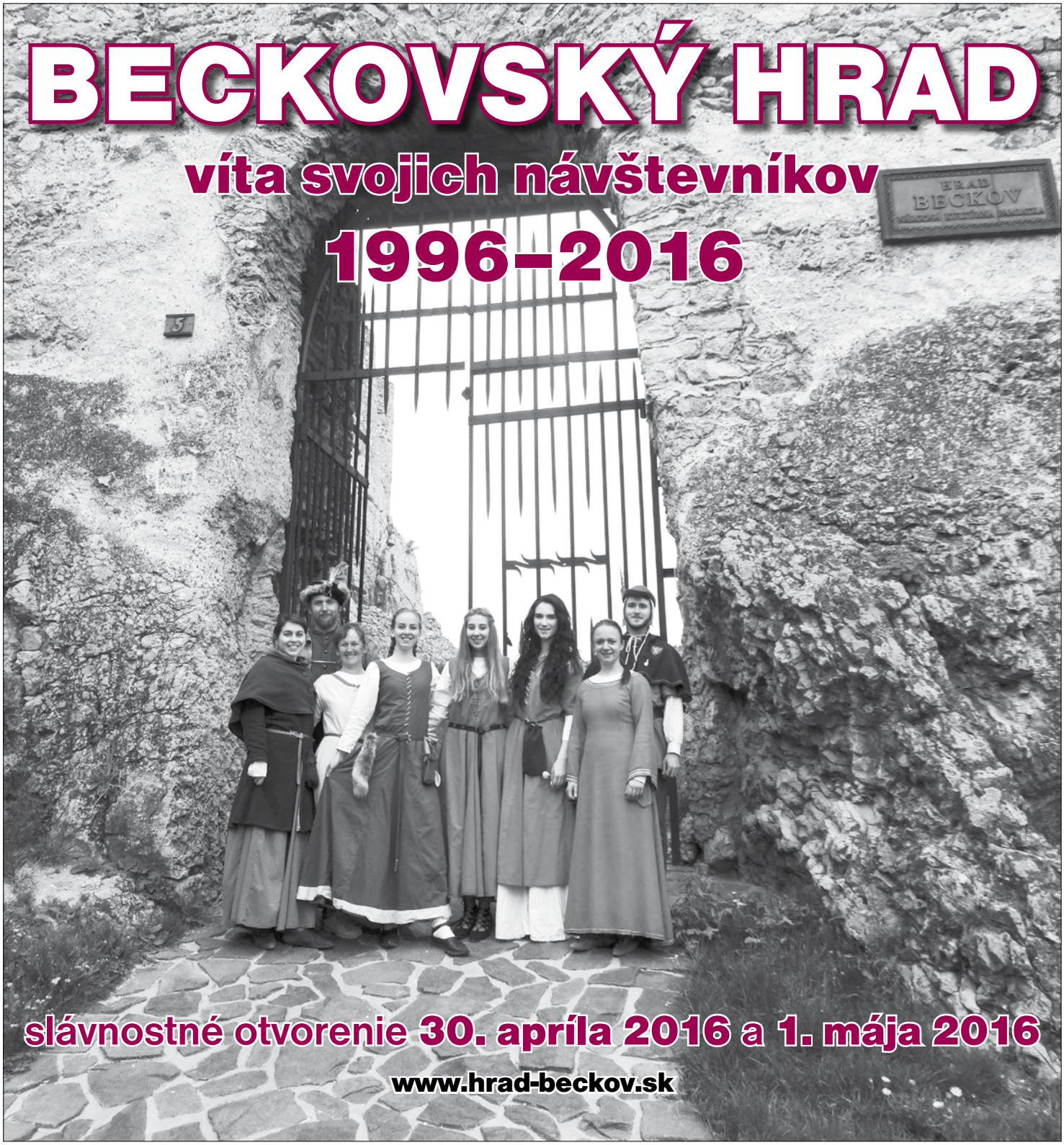
Ročník XXI. číslo 2 - apríl 2016 0,27 eur

Beckovské NOVINY

www.obec-beckov.sk

Kastelán Rudolf Reif, sprievodkyne Miriama Šiveňová, Zdenka Krasňanská, Rebeka Jurčacková, Klára Polonská, Kristína Bánovská, Petra Šutovská a sprievodca Peter Gába. (fotografia z otvorenia výstavy na hrade, sobota 23. 4. 2016 foto DB)

Zo zasadnutí obecného zastupiteľstva

Poslanci schválili na 13. zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Beckov nasledovné uznesenia:

Uz.č.140/2016 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného dňa 15. 1. 2016 bez pripomienok.

uz.č.141/2016 – a) Obecné zastupiteľstvo schválilo verejné hlasovanie voľby kontrolóra.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo pre vykonanie voľby hlavného kontrolóra mandátovú komisiu v zložení: Ernest Benko a Ing. Jaroslav Martiš.

c) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Zápisnicu z otvárania obálok s prihláškami p. Zdenky Krasňanskej, bytom Beckov 199, na funkciu hlavného kontrolóra obce Beckov a Mgr. Dušana Malka, bytom Partizánska 8, Trenčianske Teplice.

d) Obecné zastupiteľstvo konštatovalo, že prihlášky p. Zdenky Krasňanskej, bytom Beckov č. 199 a Mgr. Dušana Malka, bytom Partizánska č. 8, Trenčianske Teplice, splnili podmienky ustanovené obecným zastupiteľstvom schválené uznesením č. 134/2016 zo dňa 15. 1. 2016.

e) Obecné zastupiteľstvo schválilo v súlade s § 11, ods.4, písm. j) a § 18, ods.1 zákona č.369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov do funkcie hlavného kontrolóra p. Zdenku Krasňanskú, bytom Beckov č. 199.

uz.č.142/2016 – a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie protest prokurátora č. Pd 14/16/3304 zo dňa 5. 2. 2016 proti ustanoveniam VZN obce Beckov č.4/2009 o určení miesta a času zápisu detí na plnenie povinnej školskej dochádzky základnej školy v zriaďovateľskej pôsobnosti Obce Beckov.

b) Obecné zastupiteľstvo vyhovelo protestu prokurátora a zrušilo uznesenie č. 492/2009 zo dňa 11. 12. 2009, ktorým bolo schválené VZN obce Beckov č.4/2009 o určení miesta a času zápisu detí na plnenie povinnej školskej dochádzky základnej školy v zriaďovateľskej pôsobnosti Obce Beckov.

uz.č.143/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN č.1/2016 o určení miesta a času zápisu detí na plnenie povinnej školskej dochádzky základnej školy v zriaďovateľskej pôsobnosti Obce Beckov bez pripomienok.

uz.č.144/2016 – Obecné zastupiteľstvo uložilo finančnej komisii pripraviť stanovisko k úprave rozpočtu na rok 2016 – zmene č. 1 do budúceho zasadnutia zastupiteľstva.

uz.č.145/2016 – a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť o zriadenie vecného bremena pre stavbu „Individuálna bytová výstavba Beckov, parc. č. 1876/57" na pozemku vo vlastníctve obce parc. č. 220/1 k. ú. obce Beckov, a to uloženia inžinierskej siete, distribučný rozvod vo vyznačenom rozsahu podľa geometrického plánu.

b) Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu preveriť možnosti iného technického riešenia – vybudovania trafostanice pre pripojenie rozvodu elektriny pre danú lokalitu v termíne do ďalšieho zasadnutia obecného zastupiteľstva.

uz.č.146/2016 – a) Obecné zastupiteľstvo schválilo vklad majetku obec Beckov ako nepeňažného vkladu do Základného imania akciovej spoločnosti Trenčianske vodárne a kanalizácie a.s. so sídlom v Trenčíne.

b) Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu vyžiadať od spoločnosti TVK, a.s. informácie o hospodárení spoločnosti za rok 2015 a informácie o zaradení vodného zdroja Ostredky do plánu investícií.

uz.č.147/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Sadzobník služieb Obce Beckov s pripomienkami: pri obrusoch a utierkach doplniť, že cena je vrátane oprania a žehlenia a v poznámke – čistenie zabezpečuje prenajímateľ – obecný úrad.

uz.č.148/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Prípravný výbor osláv 200. výročia narodenia J. M. Hurbana v zložení: starosta obce Ing. Ján Križan, Mgr. Jozef Pekarovič, riaditeľ ZŠ s MŠ J. M. Hurbana, Daniel Hladký, Anna Kabelíková, Jaroslav Zbudila, Lenka Martišová.

uz.č.149/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo prenájom pozemku parc. č. 481, 482 na základe vypracovanej nájomnej zmluvy.

uz.č.150/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo vyčlenenie finančných prostriedkov na opravu šatní OŠK Beckov v rozsahu dodávky a montáže okien, bojleru a materiálu na opravu strechy za podmienky, že práce budú realizované svojpomocne.

uz.č.151/2016 – a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť Občianskeho združenia Jána Pavla II., Františkánske nám. 1, Hlohovec o prenájom časti pozemku parc. č. 682/1 o výmere cca 600 m^2, ktorý sa nachádza pri Františkánskom kostole v Beckove.

b) Vzalo na vedomie informáciu o činnosti Občianskeho združenia Jána Pavla II., Františkánske nám. 1, Hlohovec, ktorú uskutočňujú v Beckove.

c) Obecné zastupiteľstvo schválilo žiadosť Občianskeho združenia Jána Pavla II., Františkánske nám. 1, Hlohovec o prenájom časti pozemku parc. č. 682/1 o výmere cca 600 m^2, za 100,00 eur ročne s pripomienkami uvedenými v zápisnici.

Na mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva, ktoré sa uskutočnilo dňa 23. 3. 2016 schválili poslanci tieto uznesenia:

uz.č.152/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo úpravu rozpočtu Obce Beckov na rok 2016 – zmenu č. 1 bez pripomienok.

uz.č.153/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo zriadenie vecného bremena pre stavbu „Individuálna bytová výstavba Beckov, parc. č. 1876/57" na pozemku vo vlastníctve obce parc. č. 220/1 k. ú. obce Beckov, a to uloženia inžinierskej siete, distribučný rozvod vo vyznačenom rozsahu podľa geometrického plánu.

uz.č.154/2016 – Obecné zastupiteľstvo schválilo návrh Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve na stavebný objekt SO – 03 Rozšírenie verejného vodovodu v novom stavebnom obvode IBV 14 RD bez pripomienok.

uz.č.155/2016 – Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu pripraviť projekty a verejné obstarávanie na rekonštrukciu elektrických rozvodov v MŠ, stavebných úprav vyplývajúcich zo statického posudku a opravu kanalizácie s termínom realizácie od 1. 7. 2016 do 31. 8. 2016.

uz.č.156/2016 – Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu obstarať projektovú dokumentáciu na rekonštrukciu elektroinštalácie v kuchyni ZŠ.

uz.č.157/2016 – Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu spracovať zoznam priorít na zabezpečenie bezpečnosti detí v areáli ZŠ a vyčleniť finančné prostriedky z rozpočtu obce.

Spracovala A. Benková

Voľby do NR SR 2016 – 5. marca 2016

Voľby do Národnej rady SR sa konali 5. marca 2016 už tradične v klube pri parku. Predsedom okrskovej volebnej komisie bol Mgr. Peter Cibula, podpredsedníčkou JUDr. Ivana Hudecová, členmi boli: Paula Bánovská, Dávid Jaroščiak, Miloš Jaroščiak, ml., Petra Masárová, Mgr. Martina Striežencová, Peter Žovinec a zapisovateľkou Anna Benková.

Na hlasovaní sa zúčastnilo 786 voličov. Voliči odovzdali 776 platných hlasov. Štyria voliči využili voľbu poštou zo zahraničia. V Beckove volili nasledovné strany (podľa poradových čísiel strán a hnutí):

Strana TIP č.1	3 hlasy
Strana moderného Slovenska č.2	0
Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti č.3	70 hlasov
Demokrati Slovenska – Ľudo Kaník č.4	2 hlasy
ŠANCA č.5	0
Sme rodina – Boris Kollár č.6	75 hlasov
Strana zelených Slovenska č.7	8 hlasov
Koalícia Spoločne za Slovensko č.8	0
Maďarská kresťanskodemokratická aliancia č.9	0
Vzdor – strana práce č.10	0
MOST – HÍD č.11	25 hlasov
Slovenská národná strana č.12	88 hlasov
Odvaha – Veľká národná proruská koalícia č.13	0
Komunistická strana Slovenska č.14	2 hlasy
SDKÚ – DS č.15	0
SMER – SD č.16	283 hlasov
Kresťanskodemokratické hnutie č.17	61 hlasov
Slovenská občianska koalícia č.18	3 hlasy
Kotleba – Ľudová strana Naše Slovensko č.19	52 hlasov
? SIEŤ č.20	40 hlasov
Strana maďarskej komunity č.21	1 hlas
Priama demokracia č.22	0
Sloboda a Solidarita č.23	63 hlasov

Voľby v Beckove prebehli pokojne, bez rušivých momentov. Okrsková volebná komisia nezaznamenala žiadne sťažnosti alebo pripomienky. ***A. Benková***

Obecný úrad – telefónne čísla

Ing. Ján Križan, starosta – **032 77427 20**; **0905 506 021**
Anna Benková, matrika, evidencia obyvateľstva, drobné stavby, hrobové miesta, podateľňa – **77427 21**
Mgr. Dana Badžgoňová, sociálna práca, pohreby, web, Beckovské noviny – **7742722**
Jana Ježovicová, dane, kultúra, pokladňa – **7742723**
Marta Hurtíková, mzdy a personalistika, knižnica – **77427 24**
Ing. Monika Kopúnová, finančná učtáreň, nahlasovanie vývozu fekálií – **77427 25**; **0903 742 725** FAX – **032 77427 26**
Iveta Martišová, ZZ Hrad Beckov – **77427 27**
Ing. Marika Jurčacková, projekty – **77427 28**; **0917 694 611**
Prevádzka OcÚ – 7777 112
Obecný mobil – 0915 736 779

HRAD BECKOV
čaro histórie

30. APRÍLA ODŠTARTUJE JUBILEJNÁ 20. SEZÓNA

Nielen hrad, ale aj celý Beckov žije v znamení významného jubilea, 20. výročia otvorenia hradu Beckov pre verejnosť. Týždne, či mesiace usilovných príprav na sezónu utiekli ako voda a veľký deň hradu je za dverami. Slávnostné otvorenie tohtoročnej jubilejnej 20. sezóny sa uskutoční v sobotu 30. apríla 2016. Po triumfálnom príchode pána hradu so šľachtickým sprievodom, úvodnom ceremoniáli a odovzdaní kľúčov od hradu kastelánovi začnú rytierske turnaje, šermiarske súboje, hry a súťaže, ktoré budú pokračovať aj v nedeľu 1. mája. Na nádvorí ožije stredoveký tábor so zbrojnicou, kuchyňou, kde sa návštevníci oboznámia so zbraňami, vyskúšajú si zbroj stredovekých bojovníkov i ochutnajú starodávne recepty. V interiéroch muzeálnych domčekov na dolnom nádvorí hradu čaká na návštevníkov nová expozícia dokumentujúca stavebné premeny hradu, spolu s výstavou historických predmetov – nálezov pochádzajúcich z archeologického výskumu hradu Beckov, ktorú pripravili Ing. Šiveňová a p. Reif s využitím vybraných artefaktov zapožičaných z fondov Trenčianskeho múzea. Túto sezónu sa návštevníci budú môcť kochať nádhernými výhľadmi na panorámu Považského Inovca z novo sprístupneného východného krídla Severného paláca, ktorý je architektonickou dominantou areálu horného hradu.

Pre jubilejnú 20. sezónu je opäť pripravený pestrý program, plný zaujímavých podujatí. Programy s historickou tematikou, šermiarskymi súbojmi, bojovými scénami a ukážkami života v stredoveku sa striedajú s vystúpeniami sokoliarskych skupín, predstaveniami divadielok pre deti aj dospelých, lukostreleckou školou, hrami a súťažami pre malých aj „veľkých“ návštevníkov. Túto sezónu sú pripravené tiež programy, ktoré verejnosti predstavia dosiaľ menej známu históriu hradu z čias formovania Uhorského štátu, keď hrad bol centrom župy a volal sa Blundix (bludisko). Na hrade Beckov ožijú aj starodávne remeslá – v júni počas Medového víkendu včelárstvo a kováčske remeslo počas Kováčskeho festivalu, v júli predstavia svoj kumšt na hrade umeleckí rezbári. Počas prázdninových mesiacov budú piatkové večery patriť letnému Kinu na hradbách. Jesenné víkendy na hrade budú patriť Bakchusovi s burčiakom, deťmi obľúbenému Tekvicovému festivalu a tradičnej Hradnej zabíjačke. Na druhý októbrový víkend sa pripravuje športové podujatie – Beckovský hradný duatlon (bežecké a cyklistické preteky).

Všetci, ktorí sa podieľali na príprave hradu na túto mimoriadnu sezónu odviedli veľký kus práce, aby hrad mohol verejnosti ponúknuť nové poznanie a príťažlivé možnosti príjemného strávenia voľných chvíľ. Otvorenie sezóny je však len začiatok. Ďalšie mesiace sa bude celý „hradný tím“ starať spolu s účinkujúcimi o spokojnosť návštevníkov, aby si každý z návštevy hradu Beckov priniesol domov čo najviac pekných zážitkov.

Ing. Jozef Pamětický, programový manažér Záujmového združenia Hrad Beckov

PREDSTAVUJEME – hlavná kontrolórka obce ZDENKA KRASŇANSKÁ

Od 1. 4. 2016 má Obec Beckov novú hlavnú kontrolórku – uz.č. 141/2016 z 23. 03. 2016. Pani Krasňanskú si veľa našich občanov dobre pamätá, veď nie tak dávno pracovala na obecnom úrade ako hlavná ekonómka obce. Bolo to v rokoch 2001 až 2008.

Narodila si sa v Trenčíne, kde si aj vyrastala a vydala sa. Čo bolo príčinou, že si sa rozhodla pre život v Beckove?

Hlavným dôvodom bolo získanie väčšieho bytu, ktorý sa nám najprv podarilo nájsť aj s prácou v Oponiciach. Ale po piatich rokoch sme sa túžili vrátiť späť, alebo aspoň čo najbližšie k Trenčínu. A do Beckova sa nám podarilo dostať cez môjho brata. Pracoval v tom čase ako vodič v Agrostave Trenčín a dozvedel sa o voľných bytoch aj s prácou na JRD Kálnica-Beckov.

Milujem celé Považie, lebo som vyrástla pri Váhu a aj Považský Inovec a hlavne Selec – mama pochádzala zo Selca. S rodinou sme sa rozhodli bývať v Beckove, lebo sme odtiaľto mali dobré autobusové spojenie do Trenčína k rodine, aj cez horu turistikou do Selca. Presťahovali sme sa v roku 1989. S manželom Miroslavom sme prijali pracovnú ponuku v JRD Kálnica – Beckov, pracovisko Kálnica, ale bývať sme sa rozhodli v Beckove. Synovia tu chodili do ZDŠ – Vladko išiel do 1. triedy a Rasťo do 6. triedy.

Spomínaš školu, kde si maturovala?

Absolvovala som SEŠ v Trenčíne. Prvú prax v mojom vyštudovanom odbore som získala v projektovej organizácii Stavoprojekt Trenčín ako technická pisárka a neskôr administratívna pracovníčka.

Ako to bolo s prácou po roku 1989?

V JRD sme pracovali len dva roky, keďže sa začali vytvárať nové podielnické družstvá. Po prepustení som začala pracovať ako účtovníčka a neskôr ekonómka pre Ľanárske a konopárske závody, š.p. v Novom Meste nad Váhom asi päť rokov. Vrátila som sa k svojej pôvodnej profesii. Manžel nastúpil do zamestnania v OPMP v Novom Meste nad Váhom, neskôr si otvoril živnosť – robil „lakýrnika“ v Beckove, striekal autá s Jaroslavom Zverbíkom.

Vráťme sa ešte do Ľanárskych závodov.

Keď Ľanárske závody ako štátny podnik úplne ukončili svoju činnosť, dostala som ponuku pracovať v Trenčíne pre Vodné dielo Žilina, a.s. ako mzdová účtovníčka a personálna. Tu som pracovala 5 rokov do ukončenia činnosti a.s. Do Beckova na obecný úrad som bola prijatá na miesto účtovníčky a ekonómky po Ing. Marike Jurčackovej, ktorá odchádzala na materskú dovolenku. Pri nej som sa naučila účtovanie vo verejnej správe, ktoré bolo pre mňa nové. Na OcÚ som pracovala 6 rokov. Potom som bola pozvaná na pohovor do neziskovej organizácie Refugium Trenčín. Prijala som pracovné miesto personálnej a asistentky riaditeľky, kde som pracovala presne 8 rokov.

Prečo si odišla aj z n.o. Refugium?

Ku koncu roka 2015 sa rušila časť zariadenia – domov dôchodcov, a pretože som pracovala pre hospic (zdravotnícke zariadenie) aj pre zariadenie pre seniorov (domov dôchodcov), mohla som si vybrať, či zostanem iba v hospici, ktorý sa rozšíril, alebo či chcem odísť. Vybrala som si zmenu – ukončenie pracovného pomeru. Podala som si prihlášku na voľby hlavného kontrolóra obce. 11. 3. 2016 som bola prezentovať na OZ seba a svoju prax. Poslanci OZ ma zvolili na 6 ročné obdobie za hlavnú kontrolórku obce. Keďže táto práca je len v rozsahu 40 hodín mesačne, tak som využila možnosť robiť popri tom aj sprievodkyňu na Beckovskom hrade.

Prečo práve sprievodkyňu?

Práca sprievodkyne je pre mňa vyvážením administratívnej práce. Vyžaduje tiež vedomosti, ale iného druhu, je to práca vonku na čerstvom vzduchu, viac o kultúre, a práve toto mi prišlo vhod.

Ako vidíš svoju úlohu hlavnej kontrolórky?

Pokiaľ ide o mňa, tak môžem využiť všetky svoje doterajšie odborné skúsenosti z dlhoročnej praxe. Dôraz kladiem na to, aby sa dodržiavala hospodárnosť pri nakladaní s majetkom obce, aby sa tento majetok efektívne zveľaďoval, udržiaval, aby nám – hlavne pracovníkom OcÚ, členom OZ, členom komisií a spoločenským organizáciám záležalo na tom, aby tento slúžil všetkým Beckovčanom, aby sme sa tu cítili dobre my aj všetci, ktorí k nám zavítajú. Aby sme ako dobrí hospodári zanechali po sebe našim potomkom obec bohatú na hmotné a kultúrne statky.

Chcem týmto poďakovať, že mám príležitosť nadviazať na prácu bývalej hlavnej kontrolórky JUDr. Ivany Hudecovej, ktorá predo mnou túto funkciu zastávala na vysokej odbornej úrovni, kvalifikovane, ako právnička sa vedela orientovať v zákonoch. Prácu vykonávala v malom úväzku 11 hodín mesačne – klobúk dolu.

Zdenka, želáme ti veľa pracovných i osobných úspechov!

D. Badžgoňová

Ďakujeme pracovníkom našej prevádzky

Obecná prevádzka sa stará o celkovú údržbu obce a budov, ktoré patria pod samosprávu obce Beckov. Stará sa o údržbu zelene obce a cintorína, obsluhuje ČOV (čistička odpadových vôd), vyváža fekálie, robí údržbu cintorína, triedenie odpadov a ostatné práce pre obec. Ponúka taktiež služby obyvateľstvu, ako je zber konárov a iného drobného domáceho odpadu. Takúto službu je možné uskutočniť po dohode s pracovníkmi prevádzky.

Prevádzka je otvorená pre občanov na vývoz odpadu každú sobotu od 7:30-12:00 hod.

Na prevádzku môžete v stanových hodinách priniesť:

Oleje – domáce prepálené oleje.

Motorové oleje – oleje z automobilov.

Elektro-odpad – všetky elektrozariadenia, ktoré sú pre občanov nepotrebné a rozhodnú sa ich zbaviť ako napr. mrazničky, sporáky, TV prijímače, práčky, výpočtová technika, autobatérie, vysávače, mixéry apod.

Sklo – sklenené fľaše, nádoby, obaly a predmety zo skla; auto-sklo a zrkadlá sa triedia zvlášť.

Stavebný odpad – cement, obkladačky, tehlobloky a všetok drobný stavebný obklad.

Železo a farebné kovy – všetko železo, plech…

Plasty – plastové debničky, kýble a všetok plastový sortiment.

Všeobecný odpad – drevo, koberce, drobný odpad…

Pracovníci prevádzky by radi občanom pripomenuli, že tvrdené plasty, ako sú kvetináče, stoličky a pod. nesmú byť spolu s PET fľašami. Taktiež by prosili občanov, aby počas vychádzok so svojimi psíkmi odpratávali exkrementy, a tým uľahčili prácu pri kosení. Občanom taktiež ďakujú, že pred prevádzkou sa už nehromadí odpad a dodržujú stanové časy.

Pracovníci prevádzky: Peter Čaňo, Drahoš Minárik, Miroslav Malec, Miroslav Košút. Vedúci prevádzky: Ing. Ján Križan, starosta obce - kontakt: 0905 506 021.

Touto cestou by sme im radi poďakovali v mene všetkých občanov obce Beckov za ich svedomitú prácu. Ďakujeme, že sa staráte o našu obec! ***D. Klčovská***

Spomienka na oslobodenie

Ešte stále je jedným z najvýznamnejších dátumov pre našu krajinu 8. máj 1945 – ukončenie druhej svetovej vojny. V tom čase už mesiac sa obce a mestá Slovenska tešili z prvých slobodných dní, ktoré však boli skropené krvou padlých. Svoje životy priniesli na oltár vlasti nielen vojaci bojujúci na strane víťazov a porazených, ale tiež civili, ktorí padli ako partizáni, či náhodné obete bojov alebo našli smrť v pracovných táboroch, a čo bolo najhoršie, najtemnejšie, mnohí boli vyvraždení – a to aj deti – v koncentračných táboroch ako nepriatelia nacistického režimu.

Za 71 rokov od ukončenia zatiaľ najkrvavejšej vojny sa podarilo vyčísliť počty obetí bojov na frontoch, ale aj obetí nacistického holokaustu a Stalinovho vládnutia v bývalom ZSSR. Vývoj v spoločnosti v 30-tycha 40-tych rokoch minulého storočia mal veľmi bolestné zavŕšenie. Milióny hrobov sú mementom, ale nie pre každého. Vždy sa nájdu takí, ktorí by neváhali znovu rozpútať celosvetový konflikt a vyvraždiť väčšinu ľudstva veriac, že oni sú tak dobre zabezpečení, že žiadnu ujmu by nepocítili. Moc a bohatstvo sú vždy prekážkou pre život v duchu myšlienok spolupráce, dobra, lásky a pravdy. Ľudstvo od svojho počiatku sa nie vždy dokáže úspešne brániť bezohľadnému presadzovaniu záujmov mocných tohto sveta.

Toto však nie je svet nás, obyčajných ľudí. My sme tí, ktorí musia vziať do rúk zbraň, keď krajinu napadne nepriateľ – a bez ohľadu na náš názor či ochotu bojovať, musíme položiť aj svoje životy. Sme len obete okolností, na ktoré nemáme vplyv? Nikto, žiadny vojak, predsa nešiel na smrť dobrovoľne, armáda nie je spoločenstvo samovrahov. Sú to budúci hrdinovia, ktorí za svojich doma, za svoju vlasť obetujú všetky sily, schopnosti až po obetu najvyššiu – vlastný život. V dobrej viere, že ich obeť bola nevyhnutná.

V každej dobe, v každej krajine, v každej obci sa nájdu hroby padlých, pomníky, pamätné tabule… Stávajú sa pietnym miestom, kde sa ľudia na výročie oslobodenia či podpísanie mieru každoročne schádzajú, aby si pripomenuli svojich padlých predkov, svojich hrdinských spoluobyvateľov.

Ani v Beckove to nebolo inak. V lete v roku 1941, v priebehu druhej svetovej vojny, hrdí Beckovčania dali postaviť v parku pod hradom pomník Bojovníkom za slobodu – a to miestnemu hrdinovi roka 1848 Karolovi Bôrikovi a padlým občanom v rokoch 1914–1918, obetiam prvej svetovej vojny (1). Bolo to v čase, keď druhá svetová vojna sa blížila k polovici a muselo sa rátať s tým, že zoznam obetí sa rozšíri o ďalšie z rokov 1939–1945.

Pomník s dočasnou tabuľou s menami padlých, 8. 4. 2016.

Mená padlých uvádzajú slová Na večnú pamäť padlých hrdinov z obce Beckov a nasleduje zoznam hrdinov z prvej svetovej vojny doplnený o padlých v druhej svetovej vojne. Prvá svetová vojna pripravila o život týchto Beckovčanov: Michal Čikel, Ján Fraštacký, Štefan Hubina, Ján Hurtek, Juraj Jurák, Karol Ježko, Jozef Jurenka, Michal Kolár, Jozef Lukáč, Jozef Minárik, Michal Minárik, Štefan Madutka, Karol Pavlovič, Štefan Straka, Karol Suhay, Emil Suhay, Aladár Suhay, Imrich Tlstovič, Ján Tupý, Pavol Vitek, Ján Vitek, Štefan Berky. Druhá svetová vojna vzala životy týmto Beckovčanom: Karol Heldes (2), Jozef Letko (3), Zdenek Krúpa (4), Ján Tupý. Pri oslobodzovaní obce zahynula na následky bombardovania 5. 4. 1945 okrem menovaného Jána Tupého aj maličká Petronella Striežencová a v dôsledku zranenia ešte jeden človek, ktorý nefiguruje v žiadnom zozname. Možno preto, že umrel až 11. apríla 1945 na následky zranenia zo 4. apríla.

Ako to bolo? Útočiaci rumunskí vojaci obsadzovali domy v obci, medzi nimi aj dom Jozefa Paulusa pri hlavnej ceste z Trenčína. Strieľali naverímboha bez ohľadu na dôsledky pre domáce obyvateľstvo. Aj tu vojak vystrelil do povaly – čo ak sa tam ukrýva nepriateľ? A rovno pri hlave gazdu. Na mieste ohluchol a na 7. deň umrel. Zranenie síce nebolo viditeľné, ale to, čo zvládli vojaci na fronte, pre 72-ročného civila bolo fatálne. Odišiel človek, ktorý bol oporou nielen svojej rodine, ale aj obci a evanjelickej cirkvi. Vplyvom spoločenských zmien po Februári sa na neho rýchlo zabudlo. Ale aj on rozšíril menoslov padlých v druhej svetovej vojne (5).

Pre úplnosť dodajme, že obeťami druhej svetovej vojny v Beckove boli aj traja (možno len dvaja) vojaci či partizáni, ktorých nemeckí vojaci spolu s našimi gardistami zastrelili 2. decembra 1944 v jarku pri Sychrove. Dodnes sa nám nepodarilo zistiť, ako sa volali. Vieme však detaily okolo ich smrti i exhumácie.

Padli do zajatia pri veľkej nemeckej razii na Ondreja 30. 11. 1944, kedy nacisti spolu s miestnymi gardistami hľadali ukrytých židov a partizánov. Zajatcov z okolitých obcí nahnali do hotela Pavla Kolára v Beckove, medzi nimi aj učiteľa Františka Daudu z Kálnice, syna beckovského rechtora. Pamätníci spomínajú, že po ich odchode zostali v sále krvavé steny… O dva dni popravili troch (dvoch) zajatcov, ktorých náhodou chytili v okolitých lesoch. Ešte cestou od hotela na Sychrov sa zastavili po lopaty, ktorými si zajatci museli vykopať plytké hroby, do nich ich potom zahrabali. Lopaty zostali na mieste činu. Po vojne ich exhumovali a slávnostne pochovali 19. 5. 1945 na cintoríne v Beckove pri ceste – do hrobu uložili údajne dve telá partizánov (kronika z r. 1945, s. 161), telá ďalších dvoch či jedného si odviezli ich príbuzní (informácie pamätníkov sa rozchádzajú). Jeden mal byť mladý partizán a dvaja židia… Pohreb bol zrejme civilný, keďže ani v jednej cirkevnej matrike nie je o ňom záznam. Po vojne k bývalému vojnovému komisárovi Eleuterovi Šimkovi prišla sestra jedného z nich aj s priateľom hľadajúca brata – mladého partizána… A v 60-tych až 80-tych rokoch žiaci našej školy, bývalí pionieri, chodievali pravidelne na hrob neznámeho partizána s kyticou kvetou. Našiel sa aj pamätník, ktorý vie o hrobe, vraj nešťastná matka, ktorá tam mala pochovaného syna, zanechala na hrobe lístok, na ktorom uviedla, že jej syn sa volal Štefan Chlapík, bol od Žiliny a mala ťažké srdce na vedenie obce, že sa o hrob nestaralo, bol zarastený, bez označenia, aj drevený kríž sa rozpadol… (6). Spomína si na ten lístok ešte niekto? Ak áno, dajte nám, prosím, vedieť.

Na tomto mieste si pripomeňme aj mená tých, ktorí bojovali v SNP, boli zajatí, ale mali šťastie, vrátili sa domov. Boli to Štefan Jamrich, Ján Psotný, Pavol Schiffel, Viliam Brunovský, Vladimír Tupý, Štefan Tlstovič, Anton Martiška, Štefan Sabadka, Ján Novák, Štefan Mlčúch, Michal Vlna, Karol Pavlovič, Štefan Straka, Adam Školár. V zahraničnej armáde boli: Ján Tunega v Červenej armáde (ČA), vo Francúzsku bojoval Pavol Janík, J. Pavlík. Partizáni boli: Jozef Ryzner, Jaroslav Filip. Zdroj: Kronika obce Beckov, 1945, s. 164-165.

Môžeme si tu pripomenúť aj ďalších Beckovčanov, ktorí boli naozaj ľuďmi a kresťanmi, a svoju lásku k blížnemu sa nebáli prejaviť. Riskovali vlastné životy aj životy svojich rodín, ale pomáhali, pokiaľ to išlo. Napríklad ukrývali židov – doma na povale, v stodole, v chotári v bunkroch, nosili im jedlo, prali. Poznáme príbeh rodiny Kurzovcov, ktorí napokon našli úkryt na Salaši u Urbanovcov z Kálnice. Pomoc sa dostala aj rodine Wienerovcov, hoci štyria z nich skončili v tábore smrti, lebo ich úkryt v kozli v záhrade prezradila Nemcom jedna zákerná osoba. Ďalších rýchle previezli do Bukoviniek – a zachránili sa. Pomohol im ich sused Július Čikel. Ale aj iní pomáhali.

A ukrývali nielen židov. Napríklad v spomínanej rodine ukrývali na povale raneného ruského vojaka, ktorý mal amputovanú nohu a beckovský lekár mu ju pravidelne ošetroval. Ranený sa volal Váňa a rodine sľuboval, že po vojne dá o sebe vedieť. Nestalo sa tak, jednej noci si jeho ľudia po milého Váňu prišli, rodina sa zobudila na buchot, ale nikto nevie, aký koniec ho postretol. Svoj sľub už nesplnil.

Podobných príbehov bolo veľa. Ich aktéri vykonali svojho času to, čo pokladali za potrebné. Dnes sú ich činy takmer zabudnuté – a zajtra budú úplne neznáme. Keď vymrú poslední pamätníci, ich deti a vnuci už nebudú vedieť, ako žili ich predkovia. Pravda o nich upadne do zabudnutia. Tak skúste, milí čitatelia, zapísať spomienky na časy minulé, pokiaľ sú vaši starí rodičia ešte tu a čo-to si pamätajú, lebo zajtra už bude neskoro – pre nich aj pre nás. Pokiaľ si nebudeme pamätať príbeh našej rodiny, obce a vlasti, ako budeme vedieť, kto sme a kam smerujeme?

DB

Poznámky

1) Pomník bol dielom Františka Draškoviča (5. 4. 1911–3. 6. 1979) – v tomto roku si pripomíname 105. výročie narodenia – významný slovenský sochár, v rokoch 1939–1945 pracoval ako profesor kreslenia na gymnáziu v Novom Meste nad Váhom. Bolo to vrcholné obdobie jeho tvorby, kedy vytvoril aj pomník padlých pre Beckov.

2) Karol Heldes: Pamätná kniha obce Beckov, 1943, str. 144: „Pol. obce došla smutná novina, tá, že zomrel hrdinskou smrťou v ďalekej Itálii Beckovan Karol Heldes ako vojak, strelník pom. čaty prac. služby. Je to prvý prípad v našej obci."

3) Jozef Letko: Pamätná kniha obce Beckov,1945, s. 164: „Jozef Letko v nemeckom koncentráku utýraný hladom a bitím dokonal a zomrel 17. 2. 1945 (Kleidenbach)."

4) Zdenek Krúpa: Pamätná kniha obce Beckov, 1945, s. 164: „Nevrátil sa do obce ani syn podpredsedu MNV Frant. Krúpu Zdenek Krúpa, ktorý akiste v bojoch padol behom povstania, lebo odtiaľto sa tam vybral."

5) Zo spomienok najstaršej žijúcej vnučky Anny (nar. 1931).

6) Zapísané podľa svedectiev niekoľkých Beckovčanov.

OSLOBODENIE OBCE 2016

Vám, drahí, čo mená v pomníku máte vryté,
dávame dnes vďaku i spomienky na vás skryté
pre ráno šťastné, vami nedožité...

V piatok 8. apríla 2016 sme si vo večerných hodinách pripomenuli 71. výročie oslobodenia našej obce. Úvod tohto spomienkového podujatia patril deťom z divadelného krúžku našej základnej školy pod vedením p. učiteľky Mgr. Striežencovej.

Tak, ako minulý rok sa i teraz vo svojej scénke zamerali predovšetkým na vojnové udalosti a osudy našich občanov. Konkrétne na osude p. Štefana Kollára, ktorý odišiel bojovať, a tak ako mnohí iní, v boji zahynul zanechajúc doma – v Beckove manželku a 3 deti. Účinkujúci sa nás snažili vtiahnuť do deja i pôsobivou hudbou a pripravenou videoprojekciou.

Po básni, ktorá nasledovala, sa spred školy do miestneho parku odobral lampiónový sprievod, kde bol pripravený pietny akt kladenia venca k pamätníku padlým v I. a II. svetovej vojne.

Veniec vďaky našim padlým vojakom položili starosta obce p. Ing. Ján Križan a poslankyňa obecného zastupiteľstva p. Anna Kabelíková. Minútou ticha si všetci zúčastnení uctili ich pamiatku.

Piesňou Domovina moja otvoril **Beckovský spevácky** zbor pod vedením Mgr. Slavomíra Ježka druhú časť tohto spomienkového podujatia. V príhovore starosta obce pripomenul hrôzy uplynulej vojny a upozornil aj na súčasnú napätú situáciu vo svete.

Pietny akt bol ukončený básňou v podaní p. Ježovicovej a piesňami Večerná a Aká si mi krásna. Po nich p. starosta poďakoval všetkým za účasť a spomienkové podujatie ukončil.

Za KK: A. Bánovská

ZO JDS Beckov:

Výročná členská schôdza

10. marca 2016 sa členovia JDS v Beckove zišli na výročnej členskej schôdzi. Už od 13. hodiny prichádzali do sály kultúrneho domu. Tento rok – možno aj vďaka príjemnému počasiu – zišlo sa ich 87.

Schôdzu otvorila predsedníčka ZO p. Ing. Mináriková privítaním prítomných, medzi ktorými nechýbali ani milí hostia – starosta obce pán Ing. Ján Križan a pani Jozefína Atalovičová, ktorá zastupovala OO JDS v Novom Meste nad Váhom. Následne nás pozdravili svojím programom žiaci zo ZŠ J. M. Hurbana v Beckove pod vedením p. uč. Mgr. Martiny Striežencovej. Keďže naša schôdza sa konala v týždni, kedy sa slávil sviatok MDŽ, aj kultúrny program žiakov bol zameraný na tento deň. Po vystúpení žiakov požiadal o slovo pán starosta Ing. Ján Križan. Milými slovami sa prihovoril prítomným dôchodcom a všetky prítomné dámy obdaril karafiátom pri príležitosti sviatku MDŽ.

Potom sa už schôdza riadila programom uvedeným na pozvánke. Činnosť organizácie za rok 2015 zhodnotila predsedníčka p. Ing. Mináriková. Správu o hospodárení za uplynulý rok predniesla pokladníčka p. Kubičková. Po nej sa prítomným prihovorila za okresnú organizáciu p. Atalovičová. Návrh činnosti na rok 2016 sme si vypočuli z úst člena výboru p. Mgr. Masára. Pracovnú časť výročnej členskej schôdze uzatvorili úprimné gratulácie jubilantom.

A nasledovalo občerstvenie a priateľské rozhovory.

Príjemné popoludnie sme mohli prežiť vďaka p. starostovi, ktorý nám poskytol sálu, vďaka ochotným členom našej organizácie, ktorí ju deň vopred pripravili, vďaka p. Ivetke Martišovej, Tonke Bánovskej a Monike Striežencovej, ktoré nás celé popoludnie obsluhovali a večer všetko poupratovali, vďaka p. Petrovi Čaňovi, ktorý pomáhal s obsluhou a zabezpečoval dovoz a odvoz seniorov. Poďakovanie vyslovujeme za hudobnú produkciu, ozvučenie sály a fotografovanie p. Jaroslavovi Strakovi.

Úprimné poďakovanie patrí tiež našim sponzorom za finančné prostriedky a vecné dary, a to: firmám KLIMAT, SEVOTECH, ELIPOS – Pavel Vavro, PD Beckov, Zlatý Pavúk, Reštaurácii „U Martiny“ a Pekárni Beckov a tiež tým členom organizácie, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričinili o hladký priebeh schôdze.

Všetko má svoj začiatok, aj svoj koniec. Tak i táto schôdza. Keď sa deň chýlil ku koncu, sme sa rozišli.

Ing. M. Mináriková

Brigáda v parku

Každoročne si 4. apríla pripomíname oslobodenie našej obce položením venca k pamätníku padlým v miestnom parku. ZO JDS pri tejto príležitosti organizuje brigádu. Tak tomu bolo aj tento rok.

Vo štvrtok 31. marca sa zišlo v parku 26 nielen členov našej organizácie, aby sme urobili jarné upratovanie. Slnečné počasie prispievalo k dobrej nálade a dodávalo chuť do roboty. A tak o hodinku sme už mali priestor parku krásne vyčistený. Vďaka všetkým, ktorí sa brigády zúčastnili a vďaka aj pracovníkom obecnej prevádzky, ktorí ihneď všetky smeti odviezli. Po vykonanej práci nám dobre padlo posedieť pri káve, pohári a priateľsky sa porozprávať. Len škoda, že poriadok v parku dlho nevydržal. Už v sobotu boli zvlášť okolo pieskoviska poodhadzované papierové vreckovky a iné nečistoty.

M. Mináriková

Foto: Peter Čaňo

Po roku

Prešiel rok. Od novembra minulého roka moja cesta skoro denne vedie na cintorín. Keď som zamyslená ťahala na bicykli popod Hôrku, začula som hlasy.

Okolo evanjelickej fary, kostola až po mostík na cintorín, tak ako vlani na jar, aj teraz usilovne pracovali ženy. Keď ma zbadali, dali sa do smiechu, že ma už spomínali, či pôjdem okolo. Stalo sa. Pani Emília Hladká, Anna Kollárová, Marta Nemčeková, Alena Kročitá, Eva Gergelová – spotené a usmiate narábali s motykou a metlou. Medzi nimi sa zvŕtala vnučka pani Hladkej Eliška, pochválila som ju, ale ona mi oznámila, že im pomáha aj Aďko, vnuk p. Kročitej.

Sú príkladom.

Boli časy, keď sme pred svojim domom vypolievali a vyzametali cestu – to len bolo. Rokmi sa meníme k horšiemu, ale hovoríme tomu, že je taká doba.

M. Bubeníková

Jubilejnú sezónu odštartoval lukostrelecký turnaj

Brána Beckovského hradu sa už po ôsmy raz otvorila pre lukostrelcov z krajov blízkych i vzdialených. V nedeľu 24. apríla 2016 odštartovala rana z dela ďalší Turnaj v tradičnej lukostreľbe o pohár vojvodu Ctibora. Podujatie tento rok predčilo očakávania usporiadateľov, ktorých milo prekvapil, ale predovšetkým potešil rekordný počet účastníkov tohto podujatia. Dovedna až 164 lukostrelcov – malých i veľkých, nováčikov, ale aj ostrieľaných súperov – si na osemnástich stanovištiach overilo svoju mušku a strelecké zručnosti. Na bláznovom hrade súťažiacich privítalo bláznivé aprílové počasie. Povestný severák však odhodlanie lukostrelcov a silu šípov nezastavil. Motiváciou splniť všetky úlohy bola nielen priateľská atmosféra medzi súťažiacimi a chuť vyhrať, ale aj vidina teplej kapustnice, ktorá rozohriala všetky skrehnuté prsty. O celodenné občerstvenie sa ochotne postarala šermiarska skupina Bludní rytieri. Atraktívne disciplíny pripravila nová Skupina tradičnej lukostreľby Vres, ktorá súťažiacim tento rok sprístupnila aj bánffyovskú delovú baštu s kolotočovým terčom. Ako tvrdí hlavný organizátor **Adam Kuchta**, na turnaji sa nikdy nepodieľal sám. Je to turnaj všetkých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričinili na úspešnej organizácii programu, a pre všetkých, ktorí majú chuť zastrieľať si z luku. Tí najšikovnejší získali nielen titul víťaza spečatený diplomom, ale aj pamätné tričko a zlatistú Trenčiansku medovinu od pána Milana Krivého. Novinkou tohto roka bola aj cena za najlepší dobový kostým. Hlavnú cenu, zelený pohár vojvodu Ctibora od p2pottery, si zo strážnej veže napokon vystrelil Michal Poništ. Ďalšie športové podujatie by sa v areáli hradu malo konať na jeseň, no lukostreľbu v areáli hradu si môžu záujemcovia vyskúšať i počas celej jubilejnej 20. sezóny Beckovského hradu.

Kristína Jurzová

Sprievodkyne na hrade 2012–2016

2012: Jana Nemčáková, Zuzana Masárová, Katarína Badžgoňová, Patrícia Proksová, Paula Bánovská, Margaréta Martišová, Magdaléna Martišová, Kristína Jurzová, Miriama Šiveňová, Mária Tekulová

2013: Paula Bánovská, Katarína Badžgoňová, Kristína Jurzová, Magdaléna Martišová, Margaréra Martišová, Zuzana Masárová, Miriama Šiveňová, Mária Tekulová

2014: Paula Bánovská, Zuzana Masárová, Miriama Šiveňová, Kristína Jurzová, Mária Mináriková, Mária Tekulová, Kristína Bánovská, Rebeka Jurčacková

2015: Miriama Šiveňová, Petra Šutovská, Mária Tekulová, Paula Bánovská, Kristína Jurzová, Kristína Bánovská, Rebeka Jurčacková, Adriana Pastorková, Peter Gába

2016: Miriama Šiveňová, Petra Šutovská, Kristína Bánovská, Rebeka Jurčacková, Peter Gába, Zdenka Krasňanská, Klára Polonská. ***IM***

Sprievodcovia na Beckovskom hrade 2016

V sezóne 2016 na Beckovskom hrade sprevádza návštevníkov od Veľkej noci do polovice októbra šesť sprievodkýň a jeden sprievodca.

Roky prežité na Beckovskom hrade

Spomienky bývalej sprievodkyne

Moje prvé stretnutie s hradom Beckov bolo v júli 1946. Mala som 10 rokov, moja starká založila dieru v plote plechovou tabuľou, na ktorej bolo nakreslené mydlo delené na polovicu, na jednej bol skákajúci jeleň a na druhej nápis SCHICHT. Vysvetlila mi, že mydlo sa vyrába v Novom Meste nad Váhom, v okolitých horách je veľa jeleňov, je to šichtové mydlo na pranie. Dodala, že si urobíme výlet vlakom, veľa toho uvidím. Stalo sa – cestovali sme vlakom do Žiliny (Rajeckou mašinkou) a rýchlikom do Nového Meste nad Váhom. Sediac pri okne videli sme veľa, väznicu v Ilave, hrad Trenčín, skoro na konci cesty hrad Beckov. Starká mi povedala o šašovi Beckovi. To bolo moje prvé zoznámenie.

O desať rokov som so svojím manželom Jožkom z východnej strany cez dieru v múre preliezla celým hradom. V roku 1959 na konci školského roka sme so žiakmi z Hôrky nad Váhom navštívili Beckov, dostali sme sa na hradné nádvorie, kde pásol kozy p. Tlstovič. Deti sme usadili do trávy a počúvali sme rozprávanie prvého sprievodcu na Beckovskom hrade. Deti tu mali väčší zážitok ako z návštevy Bratislavy.

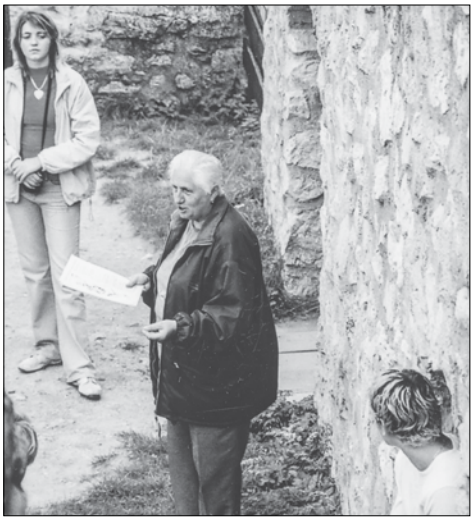

Margita Bubeníková, Anastázia Bednáriková a fotografka Ivana Bubeníková, 27. 8. 2002

Od roku 1972 denne spočinie môj zrak na hrade, viaže ma k nemu veľa spomienok. Moje vnučky ho s dedkom sediac na záhrade rady kreslili, už od mala poznali jeho históriu. Prišiel 11. máj v roku 1996, hrad bol čiastočne opravený a s veľkou slávou za prítomnosti prezidenta SR p. Michala Kováča sprístupnený verejnosti. O hrad sa staral obecný úrad a kultúrna pracovníčka Iveta Čechvalová, správcom hradu bol p. Ján Bednárik. V rokoch 1996–1997 na hrade ako sprievodkyne a zároveň pokladničky boli Evka a Zdenka Paulusové. V roku 1998 som začala aj ja pracovať ako sprievodkyňa a p. Anastázia Bednáriková ako pokladníčka. V pondelok bol hrad zatvorený a 6 dní sme to robili len my dve, až v roku 2004 prišli ďalšie pracovníčky – p. Mária Martišová ako sprievodkyňa a p. Jarmila Kadlečíková ako pokladníčka. Bolo to ľahšie, pracovali sme každý druhý deň, horšie to bolo s literatúrou. Prečítala som viac prác rôznych historikov, až keď v roku 2003 p. Daniela Dvořáková, ktorá je historičkou – dokumentaristkou, napísala a vydala knihu Rytier a jeho kráľ, konečne sme mohli hovoriť, ako to skutočne bolo. Druhé vydanie je bohatšie o 70 strán.

Keďže mi to zdravie a rodinné prostredie dovolilo, mohla som ako dôchodkyňa túto prácu robiť plných 10 rokov. V roku 2007 p. Bdnárikovú vystriedala p. Veronika Bučková, ja som skončila v roku 2008 a po mne nastúpila p. Mária Tekulová. V roku 2010–2011 bol hrad zatvorený.

Nedá mi, aby som nevymenovala aj 18 študentiek, ktoré sa cez prázdniny vystriedali ako sprievodkyne na hrade do roku 2010 - Andrejka Pavlovičová, Zuzka Malcová, Jarka Zbudilová, Betka Malcová, Katka Bubeníková, Katka Nogelyová, Zuzka Gonová, Radka Hladká, Danka Bubeníková, Zuzka Straková, Zuzka Bubeníková, Lenka Mináriková, Klaudia Pavlíková, Nikolka Šicková, Kristínka Jurzová, Zuzka Pavlíková, Eliška Pavlovičová, Gabika Straková. Tieto dievčatá pracovali svedomito, boli ochotné sprevádzať aj menší počet návštevníkov, vďaka za ich prácu, rada spomínam na chvile prežité v ich prítomnosti.

M. Bubeníková sprevádza študentov

V rokoch 2010–2011, kedy bol hrad zatvorený, bola som niekoľkokrát na hrade a sledovala som, ako sa mení. Zmenil sa k lepšiemu? Iste, hlavne prvé nádvorie – ja som čakala, že stavby budú z kameňa, mne nesedia prilepené drevené krabice k obrannému múru. Ale bolo to schválené, tak je to tak. Prajem, aby hrad navštívilo veľa návštevníkov a sprevádzali ich po hrade sprievodcovia, ktorí si ľudí vážia, sú k ľuďom milí a z histórie im dajú čo najviac.

Margita Bubeníková

Výstava na hrade Beckov

V muzeálnych domčekoch na dolnom nádvorí hradu Beckov otvoríme 30. 4. 2016 úplne novú výstavu fotografií a archeologických nálezov, ktoré sa našli na hrade počas výskumu v sedemdesiatych rokoch minulého storočia. Výstavu sa podarili zrealizovať pri príležitosti 20. výročia otvorenia hradu pre verejnosť, nakoľko brány hradu boli po prvý krát otvorené 11. 5. 1996. 20. výročie otvorenia hradu však nebolo prvotnou myšlienkou, prečo táto výstava vznikla.

Sprevádzam na hrade od jeho otvorenia v roku 2012 a s turistami sa často rozprávam o tom, čo sa im páči a čo im na hrade chýba. Mnohí sú zvedaví, či sa našli na hrade nejaké vzácne nálezy a rekonštrukčné práce chvália, iní tvrdia, že sa toho veľa nezmenilo. Chcela som im dokázať, že zmena je veľká a veľmi pozitívna. Rovnako kastelán **Rudolf Reif** prišiel s myšlienkou, že by chcel hrad turistom viac priblížiť a ukázať im niečo, čo s hradom bezprostredne súvisí. Jeho prianie vypožičať si archeologické nálezy, ktoré boli umiestnené v depozitári Trenčianskeho múzea sa spojili s mojim nápadom vytvorenia fotografických koláži na porovnanie stavebných zmien na hrade.

Kastelán dostal od pani Bubeníkovej do daru plagát, ktorý bol zverejnený pri slávnostnom otvorení hradu 11. 5. 1996. Až pri pohľade na dátum vznikla myšlienka otvorenia výstavy práve v tento rok a spojiť otvorenie výstavy s 20. výročím otvorenia hradu.

Správna rada ZZ HB schválila náš zámer výstavu pripraviť, a tak sa začali dlhé týždne prípravných prác. Zbierali sme fotografie, triedili ich, datovali a nakoniec spracovali do koláží. Naštudovali sme stavebný vývoj hradu a postup jeho rekonštrukčných prác, aby sme mohli spracovať texty, ktoré sú súčasťou výstavy. Prevzali sme z depozitáru v Kúrii Ambrovec artefakty, z ktorých mnohé boli rozbité a poškodené a bolo treba ich reštaurovať. Pretriedili sme depozitár kamenných článkov, ktoré sa nachádzajú na hornom hrade a vybrali sme z nich tie zaujímavejšie, aby sme mohli ukázať návštevníkom i nádhernú prácu kamenárskych majstrov.

Našim cieľom bolo vytvoriť výstavu, ktorá odkryje krásu hradu Beckov a poodhalí jedno z jeho tajomstiev, pretože veríme, že hrad ich ešte stále veľa ukrýva. Dúfame, že výstava osloví nielen širokú verejnosť, ale i obyvateľov obce Beckov. Pri pohľade na fotografie sa mnohým isto vrátia spomienky z čias, kedy bol hrad naozaj len zrúcaninou. Dnes ožíva a ponúka nielen domácim obyvateľom, ale i všetkým návštevníkom možnosť nadýchnuť sa jeho čarovnej atmosféry.

Tak ako sme poďakovali i verejne (súčasť výstavy) i týmto by sme chceli poďakovať všetkým, ktorí nám s výstavou pomohli, ochotne nám poskytli fotografie, informácie a venovali nám svoj čas.

Miriama Šiveňová

Fotograf otvorenia Beckovského hradu v roku 1996 – 20. výročie FILIP LAŠUT

11. mája 1996 sa konalo slávnostné sprístupnenie NKP Hrad Beckov, ktoré nafotografoval Filip Lašut, známy slovenský fotograf z Vrútok pri Martine. Album jeho fotografií z otvorenia je uložený na obecnom úrade; niektoré z jeho fotiek môžete vidieť na webovej stránke obce a najnovšie aj na výstave na hrade venovanej 20. výročiu otvorenia hradu, kde jej tvorcovia dokumentujú premeny hradu, ako sa zachovali na dobových aj súčasných grafikách, kresbách a predovšetkým fotografiách.

Po dvadsiatich rokoch sa vraciame k obdobiu, kedy sa zavŕšilo úsilie o záchranu Beckovského hradu. Predchádzal mu rozsiahly archeologický prieskum, ktorý v rokoch 1971 až 1976 viedli archeologičky PhDr. Mária Kodoňová, CSc a Mgr. Štefánia Tóthová. V deväťdesiatych rokoch došlo ku konzervácii hradných múrov a výsledkom tohto snaženia pamiatkarov a obce bolo spomínané otvorenie hradu.

Obec v tom čase žiarila – úspech pritiahol najvzácnejších hostí – predovšetkým prezidenta SR Michala Kováča, zúčastnili sa aj ďalšie osobnosti z oblasti kultúry, napr. archeologička PhDr. Mária Kodoňová, historik a publicista Vojtech Zamarovský, herečka Eva Kristínová, spevokol VZDUCHOTECHNIK dirigovala Veronika Pavlovičová, MUSICA POETICA z Trenčína, skupina historického šermu WAGUS z Trenčína, PhDr. Katarína Babičová, riaditeľka TNM, novinár a prekladateľ Peter Kerlik… Vedenie obce na čele s vtedajším starostom Karolom Pavlovičom malo byť na čo hrdé!

Situácia po 20 rokoch sa zmenila čo sa týka obce, hradu i hostí. Aj prezidentom je už niekto iný, ale spomienky zostávajú v zážitkoch účastníkov ako aj v dokumentoch. K dôležitým prameňom informácií sú fotografie od fotografa, ktorý bol pozvaný, aby túto mimoriadnu udalosť zdokumentoval. Týmto fotografom bol Filip Lašut.

FILIP LAŠUT (18. 02. 1945–13. 04. 2012) sa narodil aj zomrel vo Vrútkach. Študoval v Martine a Poprade. Nakrátko pôsobil v ČTK, odkiaľ prešiel do SNM v Martine a neskôr do Matice slovenskej. Od jesene 1968, keď fotografoval ochotnícku Scénickú žatvu, sa natrvalo zamiloval do divadelnej fotografie. Popri divadelnej fotografii robil aj dokumentárnu fotografiu, fotil muzeálne zbierky, literárne a divadelné podujatia, výstavy, semináre, súťaže a festivaly doma aj v zahraničí (napr. Hviezdoslavov Kubín alebo na Európske dni divadla v nemeckom Paderborne). Venoval sa aj vydavateľskej činnosti, napr. publikácia Záujmová umelecká činnosť, Osvetový ústav Martin 1982, monografie, ochotnícke kalendáre, skladačky a pohľadnice slovenských miest a obcí a mnohé ďalšie. Fotografie publikoval v rôznych časopisoch, divadelné najmä v Javisku.

V roku 2005 k 60-im narodeninám mu udelili Zlatú medailu Jána Palárika na Palárikovej Rakovej, Cenu Kredivu na Gorazdovom Močenku, Medailu D. G. Licharda. V roku 2008 pripravil putovnú výstavu 40 rokov s ochotníkmi pri príležitosti 40. výročia fotografovania ochotníkov.

Zahynul pri tragickej dopravnej nehode v piatok 13. apríla 2012 na ceste pred Vrútkami, keď sa vracal z fotografovania kostolov do pripravovaného kalendára.

Michal Lašut, syn a fotograf: „Otec prišiel prvýkrát do Beckova v roku 1990, keď odišiel z Matice slovenskej na voľnú dráhu a začal sa vo výraznejšej miere venovať dokumentovaniu miest a obcí, z ktorých vydával v deväťdesiatych rokoch veľké množstvo titulných pohľadníc. Pri tejto činnosti sa dostal aj do obce Beckov, kde ho uchvátil Beckovský hrad aj s jeho históriou, ktorý začal fotografovať v rôznych ročných obdobiach a vydával z neho pohľadnice. Keďže začínal ako múzejný fotograf, mal veľký vzťah k histórii, a preto bola oblasť Trenčianskeho kraja jeho srdcu blízka. Ako malý chlapec som ho často sprevádzal.“

Takže, milí čitatelia, keď budete obdivovať najnovšiu výstavu na hrade, spomeňte si aj na fotografa Filipa Lašuta, ktorý zachytil jedinečné a neopakovateľné okamihy otvorenia Beckovského hradu po rekonštrukcii v roku 1996 a ktorý sa takto zaradil medzi významných propagátorov našej obce i hradu.

Dana Badžgoňová

Na prvej fotografii z Beckovského hradu zo dňa 11. mája 1996 sú prezident SR Michal Kováč so starostom Karolom Pavlovičom v okamihu otvorenia a na druhej hostia čakajú na príhovor pána prezidenta.
Foto: Archív F. Lašuta, publikované so súhlasom dedičov.

DEŇ UČITEĽOV

Môj Kristus vie, že moje srdce je také jednoduché, že mne je jedno, či učím, alebo sa učím, či napomínam, alebo som napomínaný, či som učiteľom, alebo sa učím, alebo (ak by to bolo nejakým spôsobom možné) som žiakom žiakov, kde by som len mohol dúfať v úspech.

Semeno umu, cnosti a viery kladie príroda. Ale um, cnosť a vieru príroda sama netvorí. Tie sa získavajú modlitbou, učením a činnosťou.

(Veľká didaktika)

„Učiteľ národov" – Jan Amos Komenský, bol autorom výrokov na svoju dobu - pred 400 rokmi - revolučných: „Opakovanie je matkou múdrosti" alebo iný známy: „Škola hrou".

Jeho filozofické otázky sa sústreďovali na súvislosť zmyslu a všetkého bytia. Jeho filozofia sa nazýva PANSOFIA. Je to univerzálna veda, učenie o všejednote sveta.

Každoročne si **28. marec**, deň narodenia tohto velikána vzdelanosti, pripomíname a oslavujeme ako Deň učiteľov.

Ing. Darina Jarábková

Výchovný koncert

v materskej škole

Dňa 13. 04. 2016 zavítal do našej materskej školy pán **Anton Budinský** z rázovitej obce Očová. Hravou formou deti zoznámil s netradičnými hudobnými nástrojmi, ako sú gajdy, grumbľa, fujara, harmonika a iné. Vtipným komentárom a profesionálnym prevedením hry na hudobné nástroje vytvoril príjemnú atmosféru plnú spevu a tanca.

Pánovi Budinskému touto cestou ďakujeme a tešíme sa na ďalšie stretnutia.

Janka Bagová, ZR

Zápis detí do 1. ročníka ZŠ

Dňa 07. 04. 2016 sa na našej škole uskutočnil zápis detí do 1. ročníka základnej školy pre školský rok 2016/2017.

Deti pracovali s pracovným listom v spolupráci s učiteľkou, ktorá zapisovala dané dieťa. Sledovala sa úroveň schopnosti spolupráce dieťaťa s učiteľkou, úroveň schopnosti porozumieť úlohám a správne ich vypracovať, schopnosť sústrediť sa pri práci, úroveň pozornosti, rečový prejav dieťaťa, zručnosti v kreslení, obťahovaní čiar, v správnom držaní – úchope písacích potrieb, počítaní do 6, ovládanie základných geometrických tvarov, rozlišovanie základných farieb. Zisťovala sa taktiež schopnosť rečovej a sluchovej analýzy slov (pomenovanie obrázkov, určenie prvej hlásky vo vyslovenom slove).

Deti zároveň mali priestor na samostatný prejav – rozhovor o svojej rodine, rodičoch, súrodencoch, ich menách, mali možnosť predviesť svoj talent a úroveň pamäte pri zaspievaní piesne, zarecitovaní básne – podľa vlastného výberu.

Môžeme zhodnotiť, že opäť prišli na zápis veľmi šikovné a smelé detičky, na ktoré sa tešíme v novom školskom roku.

Mgr. Marcela Macová

Čas na rozprávku

Rozpráva pán Rafael

O neposlušnej pinke

Juliana behala hore-dolu po dvore. Skákala od radosti, behala v záplave jarného slnka. Orech Rafael ju len z diaľky pozoroval a ticho sa usmieval. Juliana vraví púpavám: „Och, ako sa teším. Dnes idem svojej kamarátke na návštevu. Budeme sa spolu hrať. Už sa neviem dočkať." „Mami, už poď"! kričala Juliana na mamku. Mamka však musela obliecť mladšieho súrodenca. „Musíš chvíľku počkať, nebuď netrpezlivá." Nakoniec sa Juliana predsa len dočkala vytúženej návštevy. Mala sa tam úžasne. Hračky, ktoré mala jej kamarátka sa jej veľmi páčili. Keď prišla domov vyhlásila: „Chcem takú bábiku a kočík ako má moja kamarátka!" „Mami, kúpiš mi ich?" Mamka sa na ňu nechápavo pozrela a povedala: „Nemusíš mať predsa všetko. Nie, nekúpim ti ich." Juliana veľmi zosmutnela a bežala von do záhrady. Sadla si na hojdačku starého orecha Rafaela a smutne sa mu prihovorila: „Rafael, pomôž mi, mamka mi nechce kúpiť takú bábiku a kočík, ako má moja kamarátka. Mne sa tak veľmi páčia. A ten kočiarik... Och, keby si to videl, určite aj ty by si taký chcel". „A ty nemáš žiadne hračky?" vľúdne sa spýtal Rafael svojim chrapľavým hlasom. „Mám, ale to sú už staré, okukané, nebaví ma s nimi sa hrať." Rafael si povzdychol a povedal: „Rozpoviem ti jeden príbeh. Raz takto na jar, keď sa mi začala koruna zelenať, urobili si u mňa hniezdo pinky. Usilovne nosili drievka, kúsky slamy, z ktorých vyrástol krásny domček. Povystielali si ho perím a mamička pinka doň nakládla vajíčka. Pri sedení na vajíčkach sa striedali. Raz sedel otecko na vajíčkach a mamička si išla chytiť mušku a priniesla ju oteckovi. Inokedy to bolo naopak. Takto to trvalo niekoľko týždňov. Potom sa z vajíčok vyliahlo niekoľko malých piniek. Odrazu bolo v mojej korune veselo." spomína Rafael. „Malé pinky čvirikali a pritom otvárali zobáčiky. Boli hladné. Rodičia im nosili jedlo a kŕmili ich priamo do zobáčikov. Chodili im chytať mušky a rôzne chrobáčiky. Keď sa najedli, utíšili sa a všetky zaspali. Teda skoro všetky. Jedna pinka stále pýtala jesť. Nikdy jej nebolo dosť. Vždy potrebovala viac. Raz, že chce tamtú mušku, inokedy tamtoho chrobáčika. Neustále čvirikala a vypytovala si niečo. A rodičia jej dali všetko, čo jej na očiach videli, i keď od únavy už takmer padali na zobáčiky. Táto pinka veľmi rýchlo priberala a rástla oveľa rýchlejšie ako ostatné. Bola takmer raz toľko väčšia ako jej súrodenci. A čo a stalo? Prišiel čas, keď sa mali pinky naučiť lietať a chytať si potravu samy. Rodičia im predviedli, ako majú mávať krídelkami. Čo treba robiť, aby vzlietli. Ukázali im aj to, ako sa chytá taká muška. Tri pinky veľmi ľahko vzlietli. Tá štvrtá, ktorá dostávala najviac jedla nemohla vzlietnuť, lebo bola ťažká. Márne sa snažila. Jej sestričky vzlietli a spolu s rodičmi lietali nado mnou. Tešil som sa spolu s nimi a usmieval som sa pri pohľade, ako im to ide. Vtom som začul tichučký vzlyk. To plakala tá naša pinka, ktorá zostala v hniezde a nemohla vzlietnuť. Premýšľal som, ako jej pomôcť. Spýtal som sa jej, prečo plače. Vzlykavo mi odpovedala: „Vieš Rafael, uvedomila som si, že vôbec som nepotrebovala toľko jedla, ako som chcela. Ľutujem toho, že som sa stále niečoho dožadovala. Ale čo teraz??? Teraz som tučná a nevzlietnem. Tak tu budem musieť zomrieť od hladu." A pustila sa do ešte väčšieho plaču. Snažil som sa ju upokojiť, ale dlho sa mi to nedarilo. Vtom ma však niečo napadlo. „Vieš čo, keď nemôžeš lietať, tak by si mi mohla pojesť húsenice, ktoré si začali pochutnávať na mojich listoch." Pinka hneď súhlasila a s veľkou chuťou sa pustila do húseníc. Poskakovala z konára na konár a pochutnávala si na chutných húseniciach. A nielen že mi pomohla zbaviť sa húseníc, ale dokonca skákaním tak schudla, že mohla vzlietnuť. Odvtedy sa každú jar ku mne vracia a pochutnáva si na húseniciach. „Aha, pozri, práve letí!" Juliana zbadala nádherného vtáčika, ktorý sa usmieval a s láskou a chuťou sa pustil do húseníc. Vtedy aj Juliana pochopila, čo jej chcel Rafael povedať. Už netúžila viac po hračkách, ale sa rozhodla, že bude spokojná s tým čo má. Rozhodla sa, že bude robiť šťastnými ľudí okolo seba.

RP

Kresba: Janka Horečná

Dopravná výchova pre prvý stupeň základnej školy

Dňa 19. 4. 2016 sa žiaci 1. stupňa ZŠ zúčastnili výučby Dopravnej výchovy na Detskom dopravnom ihrisku Vrbové – Čerenec.

Žiaci boli rozdelení do dvoch skupín podľa ročníkov (1. a 2. ročník, 3. a 4. ročník). Výučba prebehla v dvoch blokoch – praktickej a teoretickej časti. V teoretickej časti sa deti oboznámili s dopravnými značkami a zopakovali si značky, ktoré už poznajú, riešili konkrétne dopravné situácie na obrázkoch, riešili kvízy a rôzne zábavno-edukačné úlohy (dopravné pexeso a pod.). Tiež im boli ukázané videá s nebezpečnými dopravnými situáciami ako varovanie pred nezodpovedným správaním v cestnej premávke.

V praktickej časti sa v praktických činnostiach učili správať na križovatke a v cestnej premávke ako chodci – účastníci cestnej premávky. Potom na motokárach si v jednoduchých situáciách vyskúšali, ako to je byť vodičom a učili sa rešpektovať značky a semafory.

Deti boli nadšené, hlavne z praktickej časti výučby a na záver si s veľkou radosťou zasúťažili v zručnosti v jazde na motokárach pomedzi kužele.

Mgr. Marcela Macová

Inšpirácia Beckovom

Dvojročná práca sprievodkyne na hrade vyvolala v Rebeke Jurčackovej hlbší záujem o dejiny Beckova a regionálnu históriu, no najmä o osobu poľského vojvodu Stibora. Ako študentka bilingválneho slovensko-francúzskeho gymnázia v Žiline sa zúčastnila dejepisnej olympiády s témou „Stibor zo Stiboríc – krutý pán alebo pravý rytier?“. Po úspechu v školskej súťaži obhájila napokon 3. miesto v krajskom kole, ktoré sa konalo 31. marca 2016 v Martine. Zámerom práce bolo konfrontovať historické fakty s ľudovou slovesnosťou a povesťovou literatúrou, no hlavným cieľom bolo očistiť meno najznámejšieho pána Beckovského hradu, ktorý na základe výskumu nebol taký krutý, ako ho vykreslil ľud. Záujemcovia si môžu prácu prečítať v online podobe na web stránke obce. Sprievodkyni Rebeke k úspechu blahoželáme a za vzornú reprezentáciu hradu i obce ďakujeme!

Kristína Jurzová

Úspech v škole

Nemenej úspešná je aj sprievodkyňa **Kristína Bánovská**, ktorá študuje odevný dizajn na Strednej umeleckej škole v Trenčíne. Zo súťaže Módna línia mladých, ktorá sa konala 15. apríla 2016 v Prešove, si odniesla Mimoriadne ocenenie organizátora v kategórii spoločenské šaty. Luxusný dizajnérsky kúsok s ručne šitou čipkou si Kristína pripravila pôvodne na ples, no nakoniec s ním zabodovala aj pred porotou. Blízky vzťah má nielen k súčasnej móde, ale aj k ľudovým krojom či stredovekým odevom. Dokonca má už aj zákazku na kostým z 13. storočia. Jej motiváciou šiť viac je nielen chuť zlepšovať sa a robiť radosť druhým, no dopredu ju ženie najmä podpora rodiny, ktorá jej vybudovala útulnú domácu dielničku, ale aj podpora blízkych priateľov, ktorí sú pre ňu inšpiráciou. Rebeke aj Kristíne k úspechu blahoželáme a za vzornú reprezentáciu ďakujeme!

Kristína Jurzová

Divadelný krúžok pod vedením p. uč. Martiny Striežencovej pripravil predstavenie k oslobodeniu obce. Vystúpenie sa konalo 8. 4. 2016 v priestoroch školy.

PODUJATIA 1. MÁJA 2016

(sobota a nedeľa) ***Neprehliadnite!***

- **Otvorenie Beckovského hradu 30. 4. 2016 a 1. 5. 2016** – *Beckovský hrad*
- **Stavanie mája, sobota 30. 4. 2016 o 18.00 hod.** – *Stiborovo námestie, harmonikár*
- **Turistický výlet náučným chodníkom 1. 5. 2016** – Skalice, o 14. 00 hod. – klub pri parku, sprevádzajú Ing. Viliam Maslo a RNDr. Katarína Rajcová
- **Motokrosový pretek 1. 5. 2016** – motokrosová dráha pri Váhu

Včelársky turisticko-náučný chodník Kálnica

Dňa 21. 4. 2016 žiaci 1. stupňa našej školy absolvovali včelársky chodník v Kálnici.

V rámci turisticko-náučnej vychádzky spoznávali doliny Kálnice a ich názvy, a hlavne sa naučili veľa zaujímavostí zo života včiel.

Deti chodili v dvoch skupinách. Jednu skupinu viedol pán Valovič a druhú skupinu pán Rabatin (na obrázku).

Svojím pútavým a zanieteným rozprávaním o včelách a zaujímavými ukážkami zo života včiel sa nám postarali o prežitie pekného a poučného dopoludnia. Deti mali možnosť vidieť včelnice rôzneho druhu, postavené z dreva, klasické, netradičné – zo starého autobusu a pod. S kuklami na hlavách sa mohli dostať aj do bezprostrednej blízkosti včiel a zblízka pozorovať úľ – plásty, včely, mladušky, ukladanie medu v plástoch a všeličo iné.

Na jednej z našich včelích zastávok počas nášho putovania deti čakalo sladké prekvapenie – včelárka pani Pažitná nám priniesla výborné medovníčky vlastnej výroby, niektoré dokonca v tvare včiel.

Počasie nám prialo, príroda bola očarujúca, jar sa nám predviedla v plnej kráse. Bol to naozaj jeden z nezabudnuteľných zážitkov na vyučovanie o prírode priamo v prírode.

Týmto chceme pánom včelárom Rabatinovi a Valovičovi z Kálnice v mene všetkých poďakovať za ich ochotu a spoluprácu pri realizácii výučby detí našej školy.

Mgr. Marcela Macová

Spoločenská kronika

NARODILI SA:

marec: Dávid Hodulík; apríl: Hanka Fiedlerová

BLAHOŽELÁME máj - jún

55 rokov: Eugen Jurovich, Norika Straková, Mária Sabadková

60 rokov: Mária Šrámková, Zuzana Tehlárová, Anna Šimovcová

65 rokov: Ing. Peter Dedík, Štefan Toman, Eva Vlnová, Anna Endelová, Daniela Zverbíková

70 rokov: Jozef Šrámka, Jaroslava Bánovská

75 rokov: Anna Lacková, Ľubica Čiklová

80 rokov: Mária Kapľavková, Margita Bubeníková

ROZLÚČILI SME SA:

Ivan Klinčúch, Anton Straka

Pripravila A. Benková

Významná osobnosť poľovníctva v Beckove – RUDOLF PAJTINA

V máji uplynie 40 rokov od úmrtia funkcionára Poľovníckeho združenia v Beckove pána Rudolfa Pajtinu, ktorý sa narodil v Kubrej pri Trenčíne, a tam je aj pochovaný. Väčšinu života prežil v Trenčíne, kde pracoval ako podpredseda ONV Trenčín a predseda Mestského národného výboru Trenčín. Bol skromný, miloval poľovníctvo a rád sa pohyboval v revíri Beckov aj so svojim spoločníkom – psíkom, ktorý počúval na meno Hlas, plemena írsky seter. Pri stretávaní sa s občanmi našej obce si rád podiskutoval, poradil a aj sám napomohol pri riešení problémov.

Po roku 1970 začala prebiehať kolektivizácia, zlučovali sa obce, poľnohospodárske družstvá, aj poľovnícke revire. Samozrejme, niektoré slabšie PZ zanikli. Mraky sa sťahovali aj nad naším združením a revírom, z ktorého ukrajovali susedné združenia a brúsili si zuby na prevzatie vo svoj prospech aj revír Beckov. Tu sa prejavila morálna hodnota pána Pajtinu, ktorý váhou svojej osobnosti zabránil zrušeniu revíru Beckov, ktorého hranice držíme do dnešnej doby.

Na počesť tohto významného poľovníka PZ Hurban Beckov usporiada dňa **18. 06. 2016** verejný strelecký pretek z malokalibrových zbraní na strelnici Beckov - Tehelňa. Všetci ste vítaní. Začiatok je v uvedený deň o 8,30 hod. Usporiadateľmi sú výbor PZ Hurban Beckov, Ing. Marek Jambor – správca strelnice, Ing. Ján Kováčik – inštruktor.

Podujatia strelnica Beckov – Tehelňa rok 2016 – oblúkové strelište

7. 5. 2016 – majstrovstvá OPK-OS 40
14. 5. 2016 – putovný pohár predsedu OPK Trenčín – OS 80 – 1. Liga
9. 7. 2016 – strelecké preteky o pohár starostu obce Beckov – OS 16x3

Začiatok vždy o 8,30 hod. ***PH***

Spomienka na Jožku Fandrovú

Dňa 22. apríla 2016 uplynul rok od náhleho úmrtia našej drahej mamičky. Je to spomienka krásna i smutná, veď je o mame. Rok chodíme zapaľovať sviečku na jej hrob a prázdne miesto v našom srdci zapĺňame spomienkami na pekné chvíle, ktoré sme spolu prežili.

Dotĺklo Tvoje choré srdiečko, milá mamička, ale spomíname na Teba s láskou a úctou.

Veľmi nám všetkým chýbaš. Kto ste ju poznali, venujte jej, prosíme, tichú spomienku.

29. 4. 2016 si pripomenieme jej 80. nedožité narodeniny.

Ďakujú dcéry Mária a Ľubica, vnúčatá a pravnúčatá s rodinami.

Rozlúčili sme sa s Antonom Strakom

V piatok 22. apríla 2016 sme odprevadili na poslednej ceste nášho najstaršieho občana – muža. Skonal v stredu ráno 20. apríla 2016 v 91. roku života.

Minulý rok bol pre Antona Straku a jeho manželku zvlášť jubilejný – 11. februára oslávili 65. výročie sobáša a obaja ešte v auguste a v novembri 90. narodeniny a v tomto roku 66. výročie sobáša. Bol to náš najstarší manželský pár… Bol.

Pripomeňme si jeho curriculum vitae.

Anton Straka sa narodil 10. 11. 1925 v Beckove v roľníckej rodine. Do školy chodil v Beckove, vyučil sa v Novom Meste nad Váhom a hneď po skončení vojenčiny sa zamestnal vo firme Lozovský – Štefanec, ktorá sa po znárodnení zmenila na Československé stavebné závody a napokon na Hydrostav Trenčianske Bohuslavice; pracoval preň 35 rokov ako bagrista po celom Slovensku.

Popri svojej práci si vytvoril priestor aj na ďalšie záľuby, medzi ktoré patrila muzika a šport. Ešte cez druhú svetovú vojnu začal hrať na heligón so starými beckovskými hudobníkmi – pravidelne vystupovali na sobotňajších zábavách v hoteli. Vďaka beckovskej dychovke sa zoznámil aj so svojou budúcou manželkou Máriou Uhrinovou. Svadbu mali 11. februára 1950 a časom sa im narodili 4 deti – dcéry Anna a Mária a synovia Pavol a Ján. Dnes sú už majú svoje rodiny a rovnako aj ich deti.

Anton Straka bol aj veľkým a aktívnym športovým fanúšikom. Sám síce futbal nehral, ale bol dlhoročným funkcionárom beckovskej Telovýchovnej jednoty a pravidelne sa zúčastňoval futbalových zápasov. V roku 1986 obdržal verejné uznanie II. stupňa za zásluhy o rozvoj čs. telovýchovy, ktoré mu udelil Ústredný výbor čs. telovýchovy v Prahe.

Nebolo to jediné vyznamenanie – mal ich aspoň dvadsať, predovšetkým rôzne pracovné vyznamenania, medzi nimi aj vyznamenanie za vynikajúcu prácu z Ministerstva priemyslu z roku 1985 pri jeho odchode do dôchodku.

Ocenila si ho aj obec – v roku 1995 dostal Cenu starostu obce, v roku 2002 Cenu obce a v roku 2008 Pamätný list pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov, všetko za podiel na rozvoji športu v našej obci.

Ocenenie mu patrí aj za pomoc, ktorú poskytoval obci už ako penzista – dva roky pracoval na prevádzke s bagrom (a príležitostne aj neskôr) – mnohí naši občania sa stretli s jeho ochotou a priateľským jednaním pri stavbách svojich domov a iných prácach.

Posledné roky na penzii patrili jeho rodine a predovšetkým chorej manželke, o ktorú sa vzorne staral a o nich oboch sa starali zase deti s rodinami.

Anton Straka sa po vážnych zdravotných problémov v 60-tom roku svojho života, keď mu hrozila invalidita, tešil na svoj vek uspokojivému zdraviu. Iba posledný rok po páde z bicykla začali aj u neho pribúdať zdravotné problémy, ktoré sa snažil zľahčovať. Čas jeho žitia sa zastavil 20. apríla 2016, v stredu ráno pred siedmou hodinou. Skonal doma, medzi svojimi najdrahšími.

S úctou a vďakou si na neho spomínajú členovia Obecného športového klubu, ZO Jednoty dôchodcov v Beckove, odborovej organizácie, vedenie obce, zamestnanci obecnej prevádzky a obecného úradu, susedia – a mnohí ďalší, ktorí vyjadrili svoju úprimnú sústrasť smútiacej rodine.

DB

Rozlúčka so susedom

Dňa 22. apríla 2016 na poslednej ceste odprevadila rodina, susedia, spolupracovníci a priatelia nášho spoluobčana pána Antona Straku, ktorý zomrel vo veku 90 rokov dňa 20. 4. 2016.

Vo svojom produktívnom veku pracoval ako bagrista v Hydrostave Trenčianske Bohuslavice, okrem iných, na výstavbe podniku Duslo Šaľa. Po odchode na dôchodok našiel motiváciu na prevádzke Obecného úradu Beckov hlavne ako bagrista pri zavádzaní vody a plynu. Voľný čas delil medzi rodinu a funkcionárstvo v TJ Slovan Beckov – futbalový oddiel. Napomáhal aj pri rozvoji iných spoločenských organizácií. Pôsobil tiež v beckovskej dychovke a cirkevnom speváckom zbore.

Bol držiteľom viacerých ocenení v rezorte stavebníctva, ako aj Pamätného listu k 800. výročiu prvej písomnej zmienky o obci Beckov.

Česť jeho pamiatke! ***PH***

Kam v Beckove v turistickej sezóne 2016?

S pribúdajúcimi slnečnými dňami narastá aj chuť spoznávať okolitú krajinu, jej históriu i súčasnosť, navštíviť rôzne pamiatky, venovať sa turistike. Možností je veľa aj v našom bezprostrednom okolí, ale nie vždy o nich vieme. Ak by sme sa zahrali na hostiteľa, ktorý má za úlohu ukázať svojim priateľom napríklad z cudziny všetky zaujímavé a pozoruhodné miesta v našej obci a jej bezprostrednom okolí, možno by sme boli prekvapení, koľko toho máme k dispozícii.

Tak čo nám ponúka samotný Beckov? V prvom rade návštevu **NKP HRAD BECKOV**. V tejto sezóne je otvorený od Veľkej noci, oficiálne otvorenie sa koná 30. 4. 2016 a 1. 5. 2016. Okrem pravidelných podujatí (treba sledovať program na stránke www.hrad-beckov.sk), ktoré sa menia každý víkend, je možné oboznámiť sa s vývojom výstavby a neskorších opráv hradu na výstave pripravenej k 20. výročiu otvorenia Beckovského hradu pre verejnosť. Prehliadku hradu so sprievodkyňou by mali využiť aj domáci návštevníci – budú prekvapení, čo všetko o našom hrade nevedia! Vstup je pre Beckovčanov, ako dosiaľ, zadarmo. Hrad je otvorený denne okrem pondelka od 9. do 18.hod. (od 1. 6. do 4. 9. 2016 aj v pondelok – pozor, zmeny sú na webe).

Keď už sme na hradnom kopci, môžeme sa vybrať smerom na Hôrku, kde sa nachádza súkromné múzeum Juraja Bubeníka – **Malý skanzen BUBELAND**. Treba si naň vyčleniť trochu času a prečítať si preklady dobových listín, aj prezrieť exponáty, ktoré vydali naše polia, ale aj tie, čo zhotovili šikovné ruky majiteľa. Uvidíte, ako vyzeralo mesto Beckov pred pol tisícročím.

Trenčianske múzeum v Trenčíne má expozíciu v Beckove pod názvom **KÚRIA AMBROVEC**. Múzeum je v bývalej kúrii Ambrovcov akosi mimo trasy návštevníkov obce napriek tomu, že je vedľa parkoviska pri parku. Je to škoda, lebo ponúka archeologické nálezy z hradu – aj erb Stiborovcov, historický nábytok, expozíciu venovanú nášmu rodákovi J. M. Hurbanovi a mnohé ďalšie pozoruhodnosti. Ešteže mladomanželia využívajú jeho priestory na svadobné fotky – veď sedieť v rokokovom salóniku je samo o sebe výnimočným zážitkom. Múzeum je otvorené od 16. apríla do 31. októbra 2016 od 9. do 17. hod, v nedeľu a pondelok je zatvorené.

V obci je prístupný aj **Františkánsky kostol sv. Jozefa Pestúna a kláštor** – do marca 2013 tu sídlil Charitný domov I. sestier vincentiek. Dnes ho spravuje OZ Jána Pavla II., Centrum novej evanjelizácie a ponúka veriacim duchovné aktivity, ako sú Pondelky v modlit-

Za Petrom Kerlikom

Foto: tasr (internet)

Odišiel náhle – až prekvapujúco náhle, prvého marca vo večerných hodinách – medzi svojimi kamarátmi hercami v bare obľúbeného divadla Astorka po skončení divadelného predstavenia… Koniec ako na želanie. Nikto by ho nevymyslel lepšie – iba ak on sám. Práve v tomto divadle sa cítil najlepšie, tu sa prelínal divadelný svet so skutočným životom, vládol tu svet umenia.

Peter Kerlik bol v našej obci dobre známy – mnohí si ho pamätajú v tradičných montérkach, obľúbenom to domácom aj pracovnom oblečení človeka, ktorý musí nosiť oblek, a tak rád chodí v niečom úplne protichodnom - ako v beckovskom dome pod hradom pravidelne kosí rozsiahly trávnik. V dedine bol známy aj svojim starým bicyklom zdedenom po svokrovi, na ktorom pravidelne jazdil po dennú tlač na poštu a chlieb do pekárne.

Bolo ho vidieť v Beckove, ale aj on sa snažil, aby Beckov bolo vidieť čo najďalej. Napríklad pred dvadsiatimi rokmi aj jeho pričinením prišiel do našej obce na otvorenie hradu po dlhoročnej rekonštrukcii pán prezident Michal Kováč, ktorý sa prejavil ako skromný a priateľský človek, keď práve jeho poctil návštevou (na fotografii Jána Šuleka, 11. 5. 1996). Naozaj dôstojné vyjadrenie uznania človeku, ktorého poznal z diplomatických kruhov ako posledného veľvyslanca Československej republiky vo Fínsku a vtedajšieho pracovníka britskej ambasády v Bratislave!

Pred desiatimi rokmi priviedol do Beckova aj skupinu hostí z Fínska a obec vypracovala v novembri 2006 návrh projektu Partnerstvo miest a obcí Slovenska – Projekt spolupráce obce Beckov s obcami Fínska, ale spolupráca s niektorou z fínskych obcí sa napokon nezrealizovala.

O dva roky neskôr, 18. mája až 1. júna 2008, bol Beckov miestom, kde sa na javisku kultúrneho domu stretávala skupina mladých divadelníkov z 12 európskych divadiel a pod vedením Patrika Lančariča pripravila svetovú premiéru divadelnej inscenácie One Day in Europe, ktorú diváci videli 8. 6. 2008 v divadle Astorka v Bratislave. Zrealizovali kultúrne prepojenie nášho maličkého Beckova s hlavným mestom i Európou a jej kultúrou, a obec dostala ďalšiu príležitosť na zviditeľnenie sa.

Do obce priviedol aj svojich priateľov, napríklad hercov Božidaru Turzonovovú a Jozefa Adamoviča, mnohých kolegov novinárov a ďalšie osobnosti, ako boli traja vyslanci škandinávskych krajín, nórska veľvyslankyňa, švédsky a fínsky veľvyslanci, ktorých priviedol na víkend do Beckova začiatkom októbra 2009. Stále dával šance ľuďom okolo seba, nezištne otváral možnosti pre spoluprácu.

Neviem, či Beckovčania vedeli, kto vlastne bol tento zdanlivo nenápadný, príjemný človek, ktorý bol schopný úprimne a priateľsky sa porozprávať takmer s každým. Nezvykol sa chváliť, hoci by aj bol mal čím.

Peter Kerlik bol všestranný prekladateľ aj tlmočník, knihovník, redaktor, diplomat, vysokoškolský pedagóg, „milovník" divadla a mimoriadne talentovaný človek, ktorého preklady kníh a divadelných hier boli zárukou kvality. Ako absolvent hutníckej priemyslovky bol technicky nadaný a ako absolvent odboru knihovníctvo a svetová literatúra a neskorší redaktor Revue svetovej literatúry bol veľmi dobre rozhľadený vo svete literatúry. Od kníh je už len krôčik k umeniu, kultúre, vzdelávaniu, ale aj k politike a diplomacii,… ale bez osobnostných predpokladov by nič z toho nešlo.

Curriculum vitae: Narodil sa 4. 7. 1946 v Stanči (Trebišov) v učiteľskej rodine ako najstarší syn spomedzi štyroch súrodencov, maturoval na hutníckej priemyslovke v Košiciach (1964), vysokú školu absolvoval v Bratislave na FF UK, odbor knihovníctvo a svetová literatúra (1972) a vzdelanie si dopĺňal permanentným štúdiom jazykov: maďarčina, nemčina, ruština, angličtina, fínčina, nórčina, švédčina, dánčina, estónčina, čeština, poľština… Mal prirodzený talent na jazyky a veľký cit pre slovo. Začínal ako knihovník v knižnici SAV, v rokoch 1975–1980 a 1983–1989 pracoval ako redaktor a prekladateľ v Revue svetovej literatúry. Jeho brilantné preklady literárnych diel a divadelných hier mu urobili meno v slovenskej kultúre. V rokoch 1980–1983 pôsobil ako lektor slovenského a českého jazyka na univerzite v Jyväskylä vo Fínsku. Rozhľadený novinár a pedagóg v roku 1989 spolupracoval so Štúdiom L+S. Po udalostiach roku 1989 bol poradcom ministra

kultúry SR (1989–1990) a v rokoch 1990–1992 sa stal posledným československým veľvyslancom vo Fínsku (ČSFR). Potom sa naplno začal venovať divadlu, pôsobil ako asistent riaditeľa v divadle Astorka – Korzo 90 a bol redaktorom časopisu Mosty. V rokoch 1995–2002 bol tlačový a politický asistent veľvyslanectva Veľkej Británie v Bratislave, v rokoch 2002–2003 generálny riaditeľ Sekcie medzinárodnej spolupráce a štátny radca Odboru strategických činností Ministerstva kultúry SR. Po roku 2003 sa venoval prekladateľstvu a tlmočníctvu, novinárskej práci aj herectvu. Za rozvoj kultúrnej spolupráce a prekladateľskú činnosť získal vysoké štátne vyznamenanie – prezident Fínskej republiky mu udelil Rád fínskej bielej ruže – Rytier 1. triedy, ktorý prevzal od veľvyslanca Fínskej republiky na Slovensku 23. 5. 2012.

Prekladal významných severských autorov, ako sú S. Undsetová, K. Holter, A. Sandemose, O. Kirkegaard, preložil americký bestseller R. M. Sterna Vežiak, biografiu nórskej herečky Liv Ullmanovej Premena, biografiu K. Marxa od F. Wheena, fínskych autorov (J. Peltonen, M. Rönkä, M. Leino), preložil aj Staroveké civilizácie (1999), Lene Kaaberbøl a Agnete Friis – Chlapec v kufri; Matti Rönkä – Muž s tvárou zabijaka (zoznam nie je úplný). Prekladal divadelné hry B. Ahlforsa (Ale, ale, pani plukovníková, Divadelná komédia, Posledná cigara, Iluzionisti) a mnohých ďalších.

Poslednou knižkou bol preklad nórskeho autora Karla Ove Knausgørda – Môj boj (Ikar 2016). Pre divadlo A. Bagara v Nitre pripravil preklad divadelnej hry Panikári, od fínskeho autora Mika Myllyaho – premiéra bola 12. a 13. 2. 2016 - bola to jeho posledná premiéra. Pripravil aj Bibliografiu Revue svetovej literatúry 2015. Angažoval sa v Slovenskom syndikáte novinárov.

V Bratislave trvalo žil od študentských čias. Založil si tu rodinu, jeho manželkou sa stala Jana Paulusová, ktorej otec pochádzal z Beckova. Prostredníctvom nej sa dostal do našej obce, do svojho druhého domova. Rodina sa rozrástla o dve dcéry a vďaka mladšej sa stal aj starým otcom. V minulom roku pochoval 93-ročnú matku.

Beckov mal rád, pohľad na hrad z terasy domu bol k nezaplateniu. Aj do Beckovských novín sme plánovali rozhovor, malo to byť k jeho sedemdesiatke, 4. júla, ale nestalo sa. Miesto gratulácie píšeme nekrológ… Ale to je skutočný život – nie ten javiskový alebo literárny. A tu nejde nič naplánovať – aspoň nie nám, ľuďom. Ide o Boží plán.

Dana Badžgoňová

---

be a Modlitby za uzdravenie raz za mesiac. Od mája bude každý štvrtok v kláštornom kostole celodenná adorácia s vyloženou sviatosťou oltárnou v čase od 12. hod. do 20. hod. Stále pokračujú v rekonštrukcii kláštora – viac na: http://cne-beckov.sk/sk_SK/rekonstrukcia-cne/. Komplex býva sprístupnený verejnosti počas Beckovských slávností (15.–17. 7. 2016) a na požiadanie. Kontakt: 0917 349 388; zdruzeniejp2@gmail.com. Ktokoľvek môže prísť – dvere sú otvorené.

Za povšimnutie stojí aj gotický rímskokatolícky farský kostol sv. Štefana Kráľa pod hradom, evanjelický kostol z roku 1792 (obnovený v roku 1945), kúrie – bývalý župný sirotinec (dnes Kolkáreň), kúria Dubnických (v priebehu reštaurovania), kúria Kolárovec (dnes Kúria Beckov), bývalý domov dôchodcov pod hradom, zvyšky mestských hradieb a domy okolo nich, kaplnka sv. Jána Nepomuckého a kaplnka Panny Márie Lurdskej, súsošie Najsvätejšej Trojice, sv. Florián a pomník Bojovníkom za slobodu v parku (dielo Fr. Draškoviča), cintorín s hrobmi hrdinov rokov 1848-49 (László Mednyánszky a Karol Bórik).

Popri architektonických pamiatkach Beckov ponúka aj turistické výlety – prechádza tu niekoľko ciest, medzi nimi aj cyklotrasa Kálnica – Beckov – Selec, včelársky náučný chodník J. M. Hurbana, náučné chodníky na hradné bralo, Sychrov a Beckovské Skalice, turistická trasa Beckov – Inovec, zelená značka a Beckov – Prašice, modrá značka.

Ešte je aj možnosť splaviť Váh od Trenčína - Biskupíc, cez Beckov až po Lúku alebo Piešťany. Náš cestovateľ Peter Ondrejovič poradí ako na vodu. Do letných prázdnin pripraví značenie na Váhu, tak aby člnkár vedel, kde sa nachádza. Na celej trase budú označené aj táboriská a prístupové, najmä poľné cesty z oboch strán rieky.

Ale už dosť – viac by sme za jedno leto ani nestihli. ***DB***

Obrázok Ladislava Mednyánszkyho z Beckova

Apríl je mesiacom, v ktorom si zvykneme pripomenúť výročie narodenia i úmrtia nášho najznámejšieho rodáka – baróna Ladislava Mednyánszkyho (23. 4. 1852 Beckov – 17. 4. 1919 Viedeň). V tomto roku je to už 164 rokov od narodenia a 97 rokov od úmrtia tohto výnimočného maliara a cestovateľa. Jeho diela sú stále v pozornosti milovníkov umenia, zberateľov a obdivovateľov jeho tvorby. Preto radi informujeme, že nedávno sa do pozornosti zberateľov jeho diel dostal obrázok Beckova, na ktorom je časť mestských hradieb s domom, ktorý stál neďaleko kaštieľa jeho rodiny.

Na 126. zimnej aukcii výtvarných diel a starožitností v a.s. SOGA 1. decembra 2015 vydražili obrázok pod názvom Beckovský hrad (Beckovčania vedia, že

ide o pohľad na hradby a dom č. 10) za 4300 eur (olej na plátne, 21x34 cm, okolo roku 1885, podpis Mednyánszky).

Nenápadné dielo nášho rodáka Ladislava Mednyánszkyho iste teší jeho nového majiteľa – možno aj so vzťahom k Beckovu.

DB

Banka, herňa, sekáč

Banka, herňa, sekáč! Najčastejšie názvy budov! Banka - herňa! Máš – nemáš! Mal si a už nemáš! Ani tak skoro mať nebudeš, pretože tvoje kroky opäť mieria dolu schodíkmi do podzemia.

A tak nastáva otázka – ČO S TÝM? Je to naozaj neškodná záľuba, hobby, koníček? Je to pomocná ruka menej solventným, tým, ktorí svoje šťastie vkladajú do falošných nádejí?

Na začiatku pôvodnej myšlienky o názve článku stáli tri slová: „Banka, herňa, sekáč.“ Odvtedy však ubehol skoro rok a názov sa postupne rozvil, keďže vnímam nové skutočnosti a súvislosti s vybranou témou. Dokonca niektorí mi povedali – pridaj „záložňu“. A ďalší: „bar“ a „basu“. Čím viac času utieklo od prvého impulzu upozorniť na stále väčší herňový prales našich dedín, miest a veľkomiest, tým som pocítila väčšiu výzvu upozorniť na zhubný nádor našej krajiny. Zrazu som kde – tu naďabila na podobný námet v článkoch rôznych, aj internetových, novín, ktorý podčiarkol moje rozhodnutie. Keď som sa však dozvedela o petícii proti hazardu, poskočilo mi srdce. Nie je nič krajšie ako spoločné túžby, ktoré sa stávajú skutočnosťou! A to je aj môj slovný boj a zápas voči ZLU, ktoré má také lákavé mená: Double Star, Go4games, Admiral, Merkur, Poker… Prechádzajúc ulicami miest v našom okolí vidíme, ako pomaly mizne Drogéria, Textil, Domáce potreby, Obuv, Lahôdky…, a namiesto výkladu s výrobkami sa všetko prelepí tmavou neprehľadnou fóliou. Áno, existuje isté miesto, kde je tma a večné nešťastie. Veriaci ľudia to nazývajú peklom. Ako však bez prikrášľovania nazvať miesto straty slobody a materiál do rozbušky k rozpadu a rozkladu našich – už tak krehkých rodín?

A tak sme hrajúc sa so slovíčkami vytvorili tento slovný rad: banka, bar, záložňa, herňa, basa, sekáč… Možno by som sekáč ani nespomínala, veď aký to má myšlienkový kontext k tým ostatným slovám? Ako sa to vezme! Ono to všetko totiž vyjadruje kultúrnu úroveň a pestrosť našich výkladov. Banka, herňa, sekáč, banka, záložňa, herňa, herňa, sekáč, bar… Pomyselnou čiarou rozdelím našich obyvateľov na dve skupiny. Banka a bar patria k sebe. To je ten vyšší level. A tie ostatné – nižší. Neberte to v zlom, milovníci sekáčov, aj ja tam často kupujem! Ale jedno je pravda: chceme žiť lacno na vysokej nohe! A prehrávame za pár centov veci cenné. Veci, ktoré robia človeka človekom. Prerábame milé obchodíky na čierne diery, vedľa ktorých sú NONSTOP otvorené záložne. No niektorí namietajú: „Vieš, koľko má mesto z týchto herní dani?“ „A ty zrátaš, koľko rodín stráca otca, syna, dcéru, manžela?“ Pílime si konár pod sebou a ešte sa chválime, že si treba užiť, aby život nebol nudou! Adrenalín s vidinou lacného zisku za drahé vklady. Lebo chceš či nechceš, strácaš všetko. A nielen rodinu a vzťahy, ale aj dom, byt, plat, auto, ba i svoju dušu. Áno, vstup do „pekla“ ťa oberie o všetko!

Niekto si povie – ja si v pohode hocikedy zahrám a nič! Aj dva týždne nemusím hrať, nič sa nedeje! Ale deje! Ak začneš svoj čas vkladať do hier, už si ho prehral. Nedávno som bola svedkom toho, ako prišli deti na návštevu a utekali k počítaču. Hrali prvú, druhú, tretiu hodinu a už mi to nedalo. Hovorím: „Viete, čo ste mohli urobiť za tento čas? Namaľovať obraz, prečítať knihu, napísať list, niečo si vyrobiť…“ Odpoveď bola, že knihu za tri hodiny nemožno prečítať. A ja veru pamätám, že som niektorú zhltla aj za dve hodiny…

A teraz niekoľko dôležitých faktov z článku Bratislava proti hazardu, z ktorých môžeme vidieť skutočné nebezpečenstvo herní. Týkajú sa nášho hlavného mesta:

„Množstvo herní v meste je zarážajúce. V Bratislave je 341 prevádzok s hazardnými hrami, 589 výherných prístrojov a 2379 videohier. Pre porovnanie: v Bratislave je 219 lekární. Podľa odborníkov z oblasti psychiatrie patrí obmedzenie dostupnosti výherných zariadení medzi najdôležitejšie opatrenia na zníženie počtu patologických a problémových hráčov. Tretina liečených pacientov má za sebou pokus o samovraždu. Vklady z hazardných hier za rok 2014 predstavujú 2 532 000 000 eur, čo v prepočte vychádza na 467 eur na každého jedného obyvateľa Slovenska vrátane novorodencov. Rovnaká suma, akú vložia ľudia do hier, by stačila na úhradu ročných nákladov na živobytie pre 570 000 ľudí.“

Teraz sa pozrime, čo dokázali aktivisti proti hazardu vo Viedni a v Brne: „Od januára sú vo Viedni zakázané všetky výherné hracie automaty. Prevádzkovatelia hier teda zákazníkov nasmerujú na miesta, kde hazard ešte nie je výrazne regulovaný. Veľa ľudí chodí hrať na Slovensko, kde hazard prekvitá. Aktivisti v Brne hovoria po zákaze hazardu o bezpečnejšom meste. Na miestach, kde boli herne, majú teraz normálne obchody.“

O hazardnom hraní v Čechách čítame napr. tieto informácie: „V riziku problémového hráčstva je v ČR približne 400 tisíc osôb starších ako 15 rokov. Osôb vo vysokom riziku problémového hráčstva je približne 150 tisíc.“ Celé znenie správy o hazardnom hraní v Českej republike v roku 2014 si môžete na dole uvedenej internetovej adrese.

Keď som svoje myšlienky postupne dávala na papier, objavila som na internete, že medzi podporovateľov petičnej iniciatívy Zastavme hazard patrí aj bývalý gambler Vincent Filčák a jeho bývalá partnerka, dnes už manželka Iveta Brtáňová, ktorá mu pomohla dostať sa zo závislosti. Za ruletou sa snažil utiecť pred realitou a zo zábavy sa čoskoro stal závislým. Dvakrát sa liečil a pokúsil sa aj o samovraždu. Vybrala som aspoň niekoľko faktov a zaujímavostí z rozhovoru s ním:

Na otázku, prečo Vincent Filčák vydal verejné svedectvo o svojom vyslobodení z gamblerstva, odpovedal, že s manželkou si povedali, že to, čo bolo zlé, rozhodli sa obrátiť na dobré a chcú začať pomáhať ľuďom, ktorí majú podobné problémy. Herňu definuje ako „na prvý pohľad ideálne miesto na izolovanie sa od ľudí. Ponúka maximálne súkromie, ticho, pokoj… Hráč rozmýšľa len nad hrou a úplne vypne od všetkých problémov.“ Na otázku, koľko času tam denne trávil, odpovedal:

„Desať až dvanásť hodín, niekedy celú noc.“ Jeho manželka Iveta Brtáňová prezradila, že „na gamblerovi vôbec nevidieť jeho závislosť. Na alkoholikoch či narkomanoch je to zjavné, na gambleroch nie. Usmieva sa, tvári sa, že sa nič nedeje…“

Na otázku, akú najvyššiu sumu dokázal vymámiť od ľudí, sa dozvedáme: „Štyridsaťtisíc korún. V presvedčaní som bol dobrý, dokonca aj neznámi ľudia mi ochotne požičali vyššie sumy peňazí. Spomenutých 40-tisíc korún som ihneď prehral.“

Za svojho života prehral okolo pol milióna korún. Na otázku, prečo podľahol práve rulete a nie výherným automatom, hovorí: „Opravím vás, výherné automaty neexistujú, je to zavádzajúce pomenovanie.“

A kedy si začal uvedomovať svoju závislosť? Keď videl na sebe, že sa začína meniť. Bol arogantný, sebecký, nepociťoval absolútne žiadnu zodpovednosť voči partnerke a svojim deťom.

Svedectvo bývalého hráča končí ako jeden z mála príbehov dobre. Dokonca bol ochotný povedať o sebe ťažké veci, za ktoré sa hanbil.

A tak svoju úvahu končím s poďakovaním všetkým tým, ktorí zbadali túto hrozbu našej krajiny a vložili sa do riešenia a uzdravovania toho, čo sme možno my sami pokazili. Pretože herne sú ovocím nudy a znechutenia našich ľudí.

Banka, herňa, sekáč – človek si sám vyberá štýl svojho života… A na banke a sekáči nie je nič zlé. Ale ohľadom herní ma naozaj nikto nepresvedčí o opaku!

Preto som vybrala úryvok z modlitby, ktorú sa modlím za tých, ktorí stratili lásku a zmysel svojho života. Z každej zlej cesty sa možno vrátiť. Niekedy je to však veľmi ťažké a treba podať pomocnú ruku i dobré slovo. Tak ako vyjadrujú tieto citáty z Písma – z listu milujúceho Nebeského Otca:

Dieťa moje,

Ty ma možno nepoznáš, ale Ja o tebe viem úplne všetko… Žalm 139, 1… Z celého srdca a z celej duše ťa túžim zabezpečiť… Jeremiáš 32,41 Chcem ti ukázať mocné a úžasné veci… Jeremiáš 33,3 Keď ma budeš z celého srdca hľadať, nájdeš ma… Dt 4,29 Raduj sa vo mne a dám ti všetko, po čom túži tvoje srdce… Ž 37,4 Som tiež Otcom, ktorý ťa poteší v každom tvojom trápení… 2 Kor 1, 3-4 Som ti nablízku, keď máš zlomené srdce… Ž 34,18 Tak ako sa pastier stará o svoju ovečku, tak si ťa aj Ja pritisnem k svojmu srdcu… Iz 40,11 Jedného dňa zotriem všetky slzy z tvojich očí… Zjv 21,3-4 A zbavím ťa všetkej bolesti, ktorou si trpel na tejto zemi… Zjv 21,3-4 Som tvoj Otec a milujem ťa rovnako ako svojho syna Ježiša… Jn 17,23 Vzdal som sa všetkého, čo som miloval, aby som mohol získať tvoju lásku… Rim 8,31-32 Keď prijmeš dar – môjho Syna Ježiša – získaš mňa… 1 Jn 2,23 A nič už ťa nikdy neoddelí od Mojej lásky k tebe… Rim 8,38-39 Vráť sa domov a Ja prichystám tú najväčšiu oslavu, akú kedy nebo videlo… Lk 15,7 Čakám na teba… Lk 15,11-24.

S láskou tvoj Otec, všemohúci Boh.

sr. Anežka Alžbeta Žatková

https://www.bratislavaprotihazardu.sk/stranka/hazard;
Rozhovor s Vincentom Filčákom: https://www.postoj.sk/11447/pribeh-gamblera-herne-sluzia-zlu-takmer-som-prehral-vlastny-zivot;
Z listu od milujúceho Otca: http://modlitba.sk/?p=520.

POKLAD ŽIDOVSKÉHO ZUBÁRA podľa rozprávania Eleny Škultétyovej rodenej Čiklovej

Moja mama odišla bývať na Čiklovec so svojim mužom. Dedko s babkou prenajali dve izby vo svojom dome židovskému zubnému doktorovi. V jednej izbe mal ordináciu a v druhej býval. Býval tam tri roky až dovtedy, kým počas vojny nezačali prenasledovať Židov. Vtedy prišiel za dedkom a vysvetlil mu, že sa musí ratovať, aby ho Nemci neodvliekli do koncentráku. Poprosil dedka o malú službu. Chcel, aby mu schoval jedno menšie zašité vrece. Dedko súhlasil. Mal dve stodoly. Jedna bola menšia, v nej rezal sečku pre dobytok. Mal tam uprostred aj vykopanú jamu, kde mal siláž pre kravy. Druhá stodola bola veľká a v nej mal uskladnené seno a slamu. Zubár si svoje vrece schoval do silážnej jamy. Vrece prikryl senom a slamou a na ňu dával ako správny gazda repu alebo prešliny. Dedko nevedel, čo je vo vreci a ani potom neskúmal, čo tam zubár doňho dal.

Krátko potom, ako prešiel front, sa zrazu u nás zjavil židovský zubár a vraví dedkovi: „Pán Ježko, prišiel som si pre to vrece, čo som si u vás schoval.“ Ten mu prekvapene vraví: „Ja som už aj veru zabudol, že ste si u mňa niečo schovali. Ale poďte, nech vrece spolu vyhrabeme.“ Vošli do stodoly a prehŕňali sa v sečke, až pod slamou a senom našli vrece. Vytiahli ho a Žid bol veľmi prekvapený, keď zistil, že vrece je zašité a neporušené. Pýtal sa: „Pán Ježko, vy ste sa do vreca ani nepozreli? Neboli ste zvedavý, čo som tam skryl?“ Dedko sa na neho prekvapene pozrel: „Čoby som sa pozeral. Ani mi to nenapadlo.“ Zubár vrece otvoril a dedko videl, že tam bolo množstvo zlata a zlatých šperkov. Vybral z nich jednu zlatú brošňu, že ju venuje dedkovej dcére. Potom mu prezradil, že sa v druhej dedkovej stodole schovával po celý čas, až dokiaľ neprišli rumunskí vojaci, ktorí oslobodili našu dedinu od Nemcov.

Keď mi to dedko vyrozprával, tak zakončil: „Židovský zubár odišiel bohviekam aj so zlatom vo vreci a ja som tu zostal, aby som si povedal, aký veľký som bol somár!“

Rozprávanie Eleny Škultétyovej zapísal a pre Beckovské noviny poskytol Milan Stano

Ďakujeme!

ANEŽKA ILAVSKÁ – 15 rokov v Beckovskom speváckom zbore

1. Hovorí sa: **„Keď je práca potešením, vtedy je aj život šťastím“** – Maxim Gorkij

Asi som šťastný človek, lebo som robila všetko s radosťou, plným nasadením, čo je vraj typické pre znamenie Kozorožec.

2. Ako si spomínaš na príchod do Beckova, ktorý sa ti stal v uplynulých 36-ich rokoch domovom?

Beckov sa stal mojím bydliskom od r. 1980. Po druhej materskej dovolenke som nastúpila do ZDŠ Beckov v r. 1982 ako učiteľka slovenského jazyka a hudobnej výchovy – predmetov, ktoré som vyštudovala. I to považujem za šťastie, pretože nie vždy je to možné, hlavne na menších dedinských školách. Trochu s odstupom času, keď už ma netlačia dennodenné pracovné povinnosti, sa často zamýšľam nad tým, čo všetko mi život priniesol. Som vďačná, že som v primeranom zdraví prežila moje aktívne pracovné obdobie, zapájala som sa do činnosti školy aj obce. Zdalo sa mi, že všade niečím prispejem, pomôžem… Ale o tomto som už raz hovorila v BN v r. 2009 a ty, Darinka, si bola skoro pri všetkých aktivitách spolu so mnou.

3. Po rokoch pôsobenia na ZDŠ v Beckove na pozícii učiteľky si presvedčila, že je v tebe aj niečo viac. Tvoje postavenie sa zmenilo ...

Menila sa celá spoločnosť, zmenami prechádzalo i školstvo, napr. nariadením okresu bolo treba vymeniť vedenie školy, hoci my, zamestnanci – teda hlavne učitelia sme súhlasili s dovtedajším riaditeľom – bol to PaedDr. Vladimír Kollár. Náš nesúhlas (i návšteva na okrese – odbor školstva) neboli vypočuté a školský rok 1991/ 92 už organizoval nový dosadený riaditeľ a ja som sa stala zástupkyňou. Neskôr sa zmenilo obsadzovanie funkcie riaditeľa školy. Nové orgány – volené rady školy – vo výberovom konaní navrhli spomedzi uchádzačov jedného kandidáta, ktorého potom vymenoval starosta obce. Ja som bola vo výberovom konaní v r. 2004 a v r. 2009. Riaditeľkou ZŠ s MŠ J. M. Hurbana som bola desať rokov.

4. Pamätám sa na obdobie aktívnej činnosti Zväzu žien v Beckove, ktorého aktivita a rôznorodé podujatia vyvrcholili v 90-ych rokoch (1985–1989).

Vidím sa nielen ako manželka, mama, pestovateľka zeleniny a ovocia, dcéra chorej matky… a potom tiež pri vyučovacom procese, pretože sa menili koncepcie školy, účasť na školeniach, seminároch, ďalšie vzdelávanie a preškoľovania, ale taktiež aktívna triedna učiteľka, potom vo vedúcej funkcii v škole 22 rokov, ale taktiež vo zväze žien, v kultúrnej komisii, v redakčnej rade BN, v Matici slovenskej. Vo zväze žien to bolo krásne naplnené obdobie za šéfovania Ing. Turanovej, no potom bol výborný program na celý večer – Televízny večer po beckovsky, tam si spoluorganizovala mnohé čísla i Ty… A mnohí Beckovčania boli prekvapením v komických číslach, v dramatizácii Pytliakova žena na motívy Štepkovho Jáánošíka, v hudobných predeloch či deti v rozprávke O Škaredej princeznej. Do tohto vystúpenia sa zapojilo 40 účinkujúcich spolu s futbalovými dorastencami, ktorí sa zmenili v ten večer na manekýnky na podpätkoch. Spomíname často na časy, keď naša obec žila naplno, tešila sa spolu, spievala, športovala. Aj teraz to tak je, len už často bez nás.

5. Už vieme o tvojich pracovných úspechoch, kde práca bola pre teba poslaním a potom i život šťastím. Ako to bolo s tvojou ďalšou láskou – hudbou?

V našej rodine boli jediné hudobné prejavy vokálne – teda spevné. Spievalo sa často, v nedeľu i tancovalo a ja som si „vynútila“ zápis do ľudovej školy umenia. Chcela som sa učiť hrať na klaviri, no mohla som už len na harmoniku. Bola som štvrtáčka. A vlastne odvtedy cez zborový spev na ZDŠ v Kočovciach, hudobné predmety na Pedagogickej škole v Modre až po štátnicu z hudobnej výchovy v Trnave. Tam som sa už vážne venovala zborovému spevu, pretože skúška z dirigovania bola až v 3. ročníku a kto ju chcel bez problémov absolvovať, mal byť členom Akademického speváckeho zboru. Niektorých nás to naozaj v dobrom „poznačilo,“ lebo zbor, ktorý viedol Dr. Potočár, mal vysokú umeleckú úroveň a reprezentoval Československo i v zahraničí. A to nás, študentov, motivovalo asi najviac. Zažila som atmosféru súťažných prehliadok, napr. v Taliansku bolo podmienkou zvíťaziť alebo sa umiestniť do 3. miesta. Získali sme dve druhé miesta a jedno tretie. V Gorícii sme mohli ostať ďalšie 4 dni.

A ako to bolo pri 5. výročí nášho Beckovského speváckeho zboru? Tešili sme sa, že náš zriaďovateľ, Obec Beckov, prijal náš návrh financovať vydanie CD nosiča a ďalší kolotoč mohol začať. Cvičili sme dosť, dvakrát v týždni. Bola to pre nás výzva, mnohí speváci si brali dovolenku. Bolo to náročné obdobie, ale každý sa snažil dať do spoločného diela maximum. Nahrávali sme dva dni vo farskom kostole a s výsledkom sme boli všetci spokojní. 23. novembra 2011 náš spevácky zbor prevzal ocenenie TSK za rozvoj kultúry. BSZ bol a je telesom, ktoré spĺňalo cieľ pri jeho vzniku, cit. BN č. 1/ 2006: „Svojím vystúpením sprijemňovať obecné a cirkevné podujatia, prezentovať svoju prácu podľa možností v Beckove a v okolí.“ A toto spevácky zbor do decembra 2015 aj plnil.

6. Viem, že za svoju školskú i mimoškolskú činnosť si bola odmenená. Povedz nám o tom.

Málokto pracuje v oblasti spoločenského života zo zištných dôvodov. Odmenu človek v podstate nečaká, aj keď je milé, že si tvoju prácu všímajú. Je to hnacím motorom ďalej. Jedno ocenenie bolo od odboru školstva OÚ v Novom Meste nad Váhom za prínos a vynikajúce výsledky v školstve a dve ocenenia od Obce Beckov Cenu starostu obce a posledná bola Cena obce za dlhoročnú prácu v oblasti školstva a rozvíjanie kultúrno-spoločenských aktivít v obci.

…a na záver pre tých, ktorí cítia v sebe potenciál patriť do nejakej skupiny v obci, či už hudobnej, speváckej, či športovej, organizovať podujatia pre mladých, či deti, chcem vás povzbudiť, aby ste neváhali a zapojili sa. Obohacujeme sa navzájom, len nemalo by to však byť na úkor vlastnej rodiny. Tešme sa, že môžeme potešiť aj druhých a prispievať k pocitu radosti svojim blízkym i širšiemu spoločenstvu.

Za rozhovor ďakuje D. Jarábková

Kytica vďaky pre Mgr. Anežku Ilavskú

Kvet je vec, ktorá poteší každého človeka pri rôznej príležitosti. O to väčšiu radosť spôsobí celá kytica, pretože každý jej obdivovateľ sa ňou môže kochať a prežívať prekrásne pocity pri obdivovaní všakovakých kvetov, z ktorých je uvitá. Kto ich pozná a vie, ktorý kvet je typický pre určité ročné obdobie, tomu sa v jednom pohľade na pestré a bohaté kvetenstvo v kytici premietne celý rok a všetky výnimočné obdobia a príjemné chvíle v ňom.

Teraz chcem hovoriť o kytici, ktorá nevonia po kvetoch, ani z nich nie je uvitá. Chcem hovoriť o kytici, ktorá je jedinečná a hodná uznania a chvály. Je to kytica, uvitá z krásnych a pôsobivých podujatí v hudobnom podaní. Túto kyticu 15 rokov vila a plietla Mgr. Anežka Ilavská – dirigentka a zakladateľka Beckovského speváckeho zboru.

Ing. Darina Jarábková

POĎAKOVANIE ANEŽKE ILAVSKEJ

Srdečná vďaka… za to, že si pred 15-imi rokmi nabrala odvahu dať dohromady skupinu ľudí z Beckova, ktorí mali radi spev a chceli svojím spevom obšťastniť aj iných. Som jednou z nich a myslím, že sa nám to vďaka Tebe vydarilo. Nie sme profesionáli, ale spievali sme radi a s láskou. Túto vlastnosť a našu záľubu si v nás podporila a snažila z nás vydolovať to najlepšie, čo v nás bolo. My, členovia celého Beckovského speváckeho zboru, Ti za to ďakujeme a budeme sa snažiť, pokiaľ to bude možné, spolu s Tebou využívať svoje schopnosti , ktoré si v nás rozvíjala, aj pod druhým vedením.

Milá Anežka! Týmito pár úprimnými slovami vyslovujem našu spoločnú vďaku a nech Ťa vždy poteší, že to, čo si do nás zasiala, bude prinášať svoju úrodu.

Marta Šimková

(alebo „zlatý hlas“ – sólo vianočných koncertov v piesni Tichá noc)

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

Otvárame novú rubriku, v ktorej vám ponúkneme malý výber výstav z okresného, krajského a hlavného mesta, ak by ste chceli prežiť pekné chvíle v kontakte s umením.

V priestoroch Podjavorinského múzea v Novom Meste nad Váhom je otvorená od 24. 2. 2016 do 7. 5. 2016 výstava **Stredné Považie na starých pohľadniciach**. Výstava je pripravená z výberu starých pohľadníc zbierkového fondu Trenčianskeho múzea v Trenčíne.

V Galérii Petra Matejku je otvorená výstava **MAJA DUSÍKOVÁ - ONDREIČKOVÁ - GRAFIKY A ILUSTRÁCIE**. Výstava sa koná od 10. apríla v rámci XIX. Festivalu Aničky Jurkovičovej a potrvá do 27. mája 2016.

V Trenčianskom múzeu v Trenčíne sa koná od 23. 4. 2016 do 8. 5. 2016 výstava **Knihy majú svoje osudy**. TNM predstaví vzácne knihy zo svojich historických fondov zo 16. až 19. storočia, z ktorých časť bola vyhlásená Ministerstvom kultúry v roku 2002 za „historické knižničné dokumenty“.

V Slovenskom národnom múzeu v Bratislave je od 19. 2. 2016 o 16. 10. 2016 otvorená výstava **4 milióny v múzeu** – Čo sme nadobudli. Ide o 4 milióny kusov zbierok vo vlastníctve SNM, z ktorých najvýznamnejšie sú sprístupnené verejnosti v sídelnej budove SNM na nábreží Dunaja. Medzi vystavenými exponátmi sú stredoveké mince, pápežská bula, plán opevnenia Hradu Červený Kameň, gotické sochy, meteorit z Košíc alebo lev kráľovský z bojnickej ZOO a mnohé ďalšie.

V Galérii Mesta Bratislavy v Pálffyho paláci je otvorená výstava **Rudolf Fila – Oslava maľby**. Od 7. apríla do 5. júna 2016 si môžu návštevníci pozrieť 125 diel významného slovenského maliara a pedagóga z tvorivého obdobia 1959–2014 zo zbierok piatich slovenských galérií.

DB

Apríl – mesiac lesov

Apríl, v poradí štvrtý mesiac roka, dostal pomenovanie „mesiac lesov“. Tento názov sa používa od roku 1952. Aj Beckov chránia lesy, a to zväčša z východu. V 50-tych a začiatkom 60-tych rokov sa zalesnili lúky a role, ktoré sa nedali strojovo obrábať. Sú to napríklad Bakoš, Zadný Sychrov, Zaborie, Pod Lašidom, Nad Bukovinou, Kamienka, Rožnovky, Lipky. Prevláda borovica, lipa, opadavý smrek. Málokto si spomenie, že Zadný Sychrov a Pod Bakošom smerom nadol chodili vysádzať aj žiaci základnej školy.

Áno, tento les má 50 rokov! Dobre si pamätám, boli to žiaci narodení v roku 1951, ale aj iní. Chodili sadiť a okopávať malé sadenice. Za zarobené peniaze išli na konci roka na školský výlet. Ich triednou učiteľkou bola p. uč. Mária Halienková.

Les za ten čas vyrástol, pribudli mu roky ako aj vtedajším žiakom. Možno pri pohľade na túto časť chotára si aj zaspomínajú a povedia svojim deťom, že „tento les som sadil /sadila ja“.

Ľubomír Paulus

PRANOSTIKY

MAREC – APRÍL

- Keď chceš mať zemiaky skoro v hrnci, zasaď ich v marci.
- Koľko je v marci rosy, toľko v máji mrazu.
- Keď je marec daždivý, bude suché leto.
- Aprílový sneh pole hnojí, dážď požehnáva.
- April zimný, daždivý, úroda vás navštívi.
- Aprílové slnko a májové mokro – hospodár sýpku zasype až po okno.

Zdroj: www.pranostiky.host.sk

Poľovnícke združenie Hurban Beckov

JAR V CHOTÁRI

Dňa 26. marca 2016 PZ Hurban Beckov usporiadalo celodennú brigádu so zameraním na opravu, dezinfekciu a očistenie okolia kŕmeľcov, slanísk a kalísk. Taktiež bola doplnená soľ, ktorú zver potrebuje hlavne v jarnom období. Brigáda je povinná pre všetkých členov PZ, čakateľov ako aj kandidátov. ***PH***

Na fotografii sprava poľovníci Ing. Ján Pavlovič, Pavol Hladký a Milan Hladký po ukončení úkonov na slanisku Ružené.

Aprílová príroda

Po miernej zime k nám zavítala jar. Príroda s príchodom teplejších dní ožila. Ak vkročíte do lesa alebo na lúku, privítajú vás prvé jarné kvety. Po snežienkach, ktoré ako prvé nám oznamujú príchod jari, na okrajoch ciest nás privíta podbeľ liečivý. Má žlté kvety, ktoré priťahujú včely a iný hmyz. Fialka zase vyhľadáva teplejšie miesta, nájdeme ju na suchých stráňach. Radi si ju natrháme pre jej príjemnú vôňu. Traduje sa, že keď napŕší, tak už nevonia. Ľudovo nazývané rukavičky, inak pľúcnik lekársky, nás upútajú svojimi červeno – modrými kvetmi. V zelenej tráve nájdeme taktiež prvosienku jarnú so žltými kvetmi, obľubuje polotieň. Neraz na jednej stonke nájdeme aj desať i viac kvetov. Takto môžeme pokračovať ďalej. Príroda nám okrem týchto rastlín postupne ponúkne ďalšie a ďalšie. Tí, ktorí pôjdu na prechádzku jarnou krajinou, môžu si kvietky nazbierať a usušiť na čaj. Tak môžu spojiť príjemné s užitočným. ***Ľubomír Paulus***

Stavy zveri

V dňoch 12.–13. 3. 2016 televízne stanice odvysielali príspevok o spoločnom zasadaní Ministerstva poľnohospodárstva, Ministerstva životného prostredia, Slovenskej poľovníckej komory a Poľnohospodárskej komory o škodách spôsobených poľovnou zverou na poľnohospodárskych a lesných kultúrach, ktorých hlavným dôvodom je premnoženie zveri. Príspevok bol odvysielaný, že je to rovnaké na celom území SR, avšak situácia je v každej oblasti iná.

Venujme sa beckovskému chotáru, a týmto zodpovieme vec aj pre viacero občanov obce, nielen pre môjho priateľa Ivana Tupého, výborného hubára, ktorý počas cesty do zamestnania mi pomáha sledovať migráciu zveri okolo cesty II/507 z Beckova do Rakoľub.

Revír Beckov je zaradený do chovateľského celku Považský Inovec, poľovná lokalita J XXVII – Považský Inovec, okres Nové Mesto nad Váhom a dozoruje ho OU-PLO Nové Mesto nad Váhom. Hlavným druhom je tu zver jelenia, až potom diviačia a srnčia. Bonitovaný je v I. triede s predpísanými stavmi zveri. Odstrel zveri navrhuje poľovnícky hospodár tak, aby nedošlo k zníženiu normovaných stavov a aby sa predišlo spôsobovaniu škôd na kultúrach. OU – odbor PLO schváli plán lovu na základe potrieb chovateľského celku Považského Inovca. Odstrel zveri v revíri Beckov je vždy splnený.

Treba dodať, že v tejto poľovnej oblasti došlo k utlmeniu poľnohospodárskej výroby zatrávnením poľnohospodárskej pôdy pod lesom v Krivosúd-Bodovke, Trenčianskych Stankovciach, Selci, Kálnici a tiež v Beckove. Vytvorila sa ochrana poľnohospodárskej pôdy elektrooplotkami. Takto sú vytvorené aj ohrady pre dobytok na lúkach a pasienkoch. Týmto konaním je zver vytláčaná do priestorov, kde sa pestujú tržné plodiny, a v týchto nachádza obživu a pokoj k zaľahnutiu. Zver spôsobuje škody hlavne po vyrušení na ležoviskách, nakoľko vydá energiu pri úteku, a túto musí doplniť hlavne v jarnom období, kedy u samíc prebieha vývoj plodu a u samcov tvorba parožia.

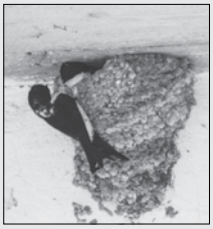
Slušným chovaním pri činnostiach v prírode môžeme aj my všetci prispieť k minimalizácii škôd spôsobených lesnou zverou.

Pavol Hladký

Prvý apríl

Každý z nás si spomína na prvý apríl. Zväčša sme sa snažili niekoho vtipne „dobehnúť“. Apríl má aj prívlastok „bláznivý“. Menej sa však spomína tento deň ako Svetový deň vtáctva. O to, aby mal toto pomenovanie, sa zaslúžil prírodovedec Oto Herman pôvodom z Brezna. Prvýkrát to bolo v roku 1900. Tento rok si ho pripomíname už 116-tykrát. Spomenúť môžeme aj to, že je to najdlhšia ornitologická tradícia na svete.

Ľubomír Paulus

Lastovičky na fotke J. Šuleka, 2014

Vyskúšajte...

Bazalka pravá – má prenikavú vôňu, ktorá láka včely. Ak ju posadíme blízko uhoriek, podporí ich opeľovanie a vy budete mať dobrú úrodu.

Palina alebo Božie drievko – ak máte v záhone veľa slimákov, jej vôňa ich odpudí.

Sadíte **cibuľu** a je v nej háďatko? Zasaďte ju, keď kvitnú čerešne… ***LP***

Majstrovstvá republiky – Men´s Physique

16. apríla 2016 sa v Okruhovom dome armády v Trenčíne uskutočnili Majstrovstvá Slovenska v kulturistike, klasickej kulturistike juniorov a atraktívneho zápolenia Men´s Physique a fitness juniorov. Juniorky súťažili v kategóriách fitness, bodyfitness a fitness bikini. Náš beckovský oddiel kulturistiky a fitness P+D JARABEK mal železko v ohni, pretekára na svojom premiérovom štarte, 20-ročného Patrika Štefanca. V tomto roku nastal boom v kategórii Men´s Physique. Na súťažné pódium nastúpil k eliminácii spolu s 34 ďalšími súpermi! O to väčšia bola naša radosť po oznámení mien postupujúcich pretekárov do semifinále – náš borec bol medzi nimi! Už tento postup do semifinále bol pre nás malým víťazstvom. Po krátkom naberaní síl, úprave pokožky a opätovnom rozcvičení, pumpovaní svalov, pokračovali chvíle napätia. Aj keď v konečnom hodnotení Patrik nezískal jednu z prvých priečok, umiestnil sa len kúsok za finálovou šesťkou. Na nováčika to bol dobrý výsledok, s ktorým bol tréner Pavol Jarábek spolu so svojím pretekárom spokojný.

Ing. Darina Jarábková

Ocenená bodyfitneska

Posledných sedem rokov je ozdobou fitness pódií na všetkých kontinentoch. Je to športovkyňa telom i dušou, profesionálka, niekoľkonásobná majsterka Európy a sveta, bodyfitneska **Adelka Ondrejovičová**. Zaslúžene bola vyhlásená v apríli 2016 najlepšou športovkyňou Trenčianskeho samosprávneho kraja. Len pár dní predtým sa vrátila z profesionálnej súťaže Arnold Classic v štáte Ohio – USA. Bola tam jedinou pretekárkou z neamerického kontinentu. Oproti vlaňajšku si svoju pozíciu medzi najlepšími svetovými profi-bodyfitneskami zlepšila na celkovú 10. priečku.

Diplm. tréner Pavol Jarábek

Adela s primátorom Trenčína (Zdoj: facebook A.O.)

ŤAH ŽIAB NA TRBOCKOM – BODOVKE II.

Členovia ZO SZOPK Beckov sa aj v tomto roku postarali o čo možno najbezpečnejší jarný ťah žiab. Je to jedna z hlavných aktivít beckovských ochranárov.

Genéza jarného ťahu je nasledovná. Dospelé žaby počas roka žijú na lúkach a v lese, kde striehnu na potravu, ako sú rôzne červy a vývinové štádiá hmyzu. Na jar po oteplení sa idú spontánne rozmnožovať do stojacej vody. V našom prípade na Trbockom-Bodovke II do mŕtveho ramena Váhu a do bagroviska Urbariátu Krivosúd Bodovka, čo nazývame podľa rybárskeho revíru Bodovka II. Žabky si pamätajú svoje liahnisko, kde sa po ďalšie roky vracajú rozmnožovať. Po 10 dňoch po nakladení a oplodnení vajíčok vracajú sa späť cez cestu do hory. Mladé vyvinuté žabky liahnisko opúšťajú individuálne až na jeseň. Pri tomto opise životnej púti žabiek vyskytujú sa problémy hlavne pri jarnom ťahu. Samička nesie poväčšine na chrbte prichyteného samčeka, je plná vajíčok, ťažká a unavená. Cez cestu ide pomaly. Samčeky sú rozrušené, poskakujú sem tam po ceste. Pri týchto pomalých presunoch po ceste dochádza k smrteľným stretom s autami, a práve tu je veľmi dôležitá ochrana žabiek, ktorú zabezpečujeme počas večerného ťahu.

Správa Chránenej krajinnej oblasti Biele Karpaty i za našej pomoci postavila 850 metrov zábran z fólie a kovových tyčiek. My večer hliadkujeme a prenášame žabky od Trbockého po fóliu a na druhom konci zábrany po Krivosúd Bodovka. Po 21. hodine prenášame žabky spoza zábrany vo vedrách za cestu k Bodovskému potoku. Zber za fóliou nám uľahčujú i rodičia s deťmi. Tento rok to boli Mirka Syrůčková s dcérou Karinkou, Michal Syrůček s dcérou Esterkou, Marek Čaňo so synmi Šimonom a Dominikom, p. Labuda s dvoma deťmi, p. Devánová s troma deťmi a skauti z Nového Mesta nad Váhom.

Dĺžka jarného ťahu v závislosti od teploty a zrážok počas 19 rokov bola 9 až 20 dní. Vybudovanie zábran znížilo úmrtnosť žiar z pôvodných 9,4% na súčasných 3,01%. Od roku 1986 počas 19 jarných ťahov sme preniesli 77.748 žabiek. U nás historicky najväčší ťah bol 26. 3. 2015, kedy bolo prenesených 3.326 žabiek. V roku 2016 jarný ťah za našej asistencie trval 15 večerov, preniesli sme 5.949 žabiek, uhynulo 171. Celý ťah zabezpečovalo 5 členov ZO SZOPK Beckov, 9 sympatizantov a 15 detí. Deťom sme podávali občerstvenie. Dovoz ľudí, občerstvenie a batérie na osvetlenie hradíme z grantu pre ZO SZOPK od Obce Beckov.

Záverom chcem poďakovať všetkým zúčastneným za pomoc a šoférom za ohľaduplnú jazdu počas našich presunov po komunikácii.

Ing. Viliam Maslo,
predseda ZO SZOPK Beckov

Hokejisti z Beckova

Za klub HK Elimer v Novomestskej hokejovej lige opäť odohrali sezónu 2015-2016 Marek Šutovský a Ľuboš Prokopenský. V minulej sezóne tesne zvádzali neúspešne boj o prvé miesto. Tento raz až posledné kolo rozhodlo o konečnom poradí. Bošáca nečakane vyhrala zápas až po samostatných nájazdoch, kde stratila bod. Elimer vedel, že ak vyhrá v poslednom zápase o dva a viac gólov, môže byť druhý. To sa im aj podarilo. Vysoká výhra 10:2 nad Orlami Marhátu (Nitrianska Blatnica) im zabezpečila opäť druhé miesto vďaka lepšiemu skóre. Rudník si zabezpečil a postrážil prvenstvo už viac kôl pred koncom.

RP

Tabuľka:

1.HK Rudník	27	21	5	144 : 67	64
2.HK Elimer	27	19	7	133 : 73	58
3.HC BEMI Bošáca	27	18	7	138 : 85	58
4.HC Čachtice	27	18	8	120 : 88	55
5.HK Horná Streda	27	1	12	82 : 81	41
6.HC Emerson – Manz	27	11	10	107 :103	40
7.HC Záhumenice	27	11	14	79 : 98	36
8.Orli Marhátu	27	7	19	82 :161	22
9.HK Migs	27	5	21	76 :146	17
10.HK Bzince pod Javor.	27	3	21	70 :129	14

Bližšie informácie nájdete na www.nmhl.sk.

Majstrovstvá Slovenska v kulturistike mužov

V posledných 25-ich rokoch sa na súťažnej kulturistickej scéne v každej sezóne zjavujú zverenci dipl. trénera Pavla Jarábka. Pred štvrťstoročím bol sám prvým pretekárom v tomto atraktívnom športe za oddiel Beckov. Po skončení svojej pretekárskej dráhy sa v posledných rokoch venuje svojim zverencom ako kvalifikovaný tréner.

Na majstrovstvách Slovenska v kulturistike mužov sa v tejto súťažnej sezóne prvýkrát s licenčnou kartou pretekára predviedol Beckovčan **Mário Pavlík**. Súťažil spolu so svojimi oddielovými kolegami za Oddiel kulturistiky a fitness P+D JARÁBEK Beckov. Naši pretekári sa prezentovali v kategórii Men´s Physique (je to mužská obdoba bodyfitness žien, aby si to čitatelia vedeli lepšie predstaviť). V tejto kategórii sa prezentuje zdravé, nie príliš svalnaté mužské telo, s primeraným a súmerným rozvojom svalových skupín. Jeho nositelia sú živým dôkazom, že zdravý životný štýl, posilňovanie a pozitívny postoj k životu je tou pravou cestou a vzorom aj pre ostatných.

Ing. Darina Jarábková

Pretekári Andrej Strapina, Mário Pavlík, Roman Roháček a tréner Pavol Jarábek.

Beckovský erb cestuje po svete – na šiltovke

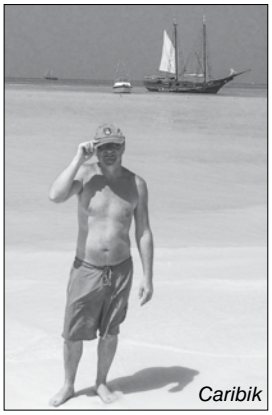
Oregon

V minulom čísle sme písali o návšteve profesora **Petra Šutovského**, Univerzita v Missouri, v rodisku, a tiež o šiltovke s erbom Beckova, ktorú dostal ako darček od kamaráta. Šiltovka sa 1. februára nielenže dostala na letisko do Chicaga, ale putovala aj do Karibiku (Palmbeach Aruba, Jamaica), kde manželia Šutovskí v polovici februára oslávili svoju striebornú svadbu. O mesiac neskôr putovala do hôr v Colorade, Breckenridge Ski Resort, kde 4. marca Peter zdolal Imperial Peak. Škoda, že nemal aj slovenskú vlajku, povzdychli si jeho beckovskí priatelia. Naposledy cestovala do Oregonu, Burgundska Ameriky – na fotke si Peter s pohárom v ruke pripija na zdravie možno aj s vami.

(b)

Imperial Peak

Caribik

Lukostrelecký Turnaj

23. apríla 2016

BECKOVSKÉ NOVINY - dvojmesačník. Vydáva Obec Beckov, IČO 00 311 413. BN č. 2/2016 vyšli 29. 4. 2016. Ročník XX. Cena: 0,27 €. ISSN: 1338-8142 02. Evidenčné číslo MK SR - EV 2878/09. Adresa redakcie: Obecný úrad, Beckov č. 180, 916 38 Beckov; e-mail: redakcia-bn@obec-beckov.sk; redakcia.bn.ko@gmail.com; tel. kontakt: 032 7742722. Šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová. Redakčná rada BN: Ing. Darina Jarábková, Bc. Kristína Jurzová, Dana Klčovská, Ľubomír Paulus, PaedDr. Radka Prokopenská, Mgr. Petra Šutovská. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň J+K, Trenčín, Opatovská 41. Web-stránka obce: www.obec-beckov.sk Za obsah článkov zodpovedajú autori.